

NỘI SAN LỬA MẾN THÁNG 03 - 2023

Xin gửi về địa chỉ

noisanluamen@gmail.com

Thư từ, bài vở: Gửi về BBT
trước ngày 10 mỗi tháng

Tin tức: Gửi về BBT
trước ngày 15 mỗi tháng

** Điện thoại liên lạc gửi bài vở

Anh Chiến: 0913.868691

** Điện thoại liên lạc mua báo:

Chị Thủy: 0933.577870

Mục Lục

Đề tài	Trang
❖ Mục lục	01
❖ Sống như làn gió nhẹ	02
❖ Suy niệm lời Chúa	04
❖ Xuân Quý Mão: Tết Ta nơi xứ người	12
❖ Câu chuyện truyền giáo	17
❖ MVGD: Kẻ thù của hôn nhân	20
❖ Vui buồn đời tông đồ	24
❖ Mẫu gương Gia trưởng	27
❖ Chút suy tư trong mùa Chay	30
❖ Người đánh mất trái tim	35
❖ Trang Thanh niên	41
❖ Trang Thiếu nhi	45
❖ Trang sức khỏe gia đình	48
❖ Tin GDPTTTCG Kamphuchia	51
❖ Tin sinh hoạt GDPTTTCG khắp nơi	55
❖ Tin sinh hoạt GDPTTTCG TGP SG	58
❖ Trang ân nhân & bác ái	68
❖ Hiệp ý cầu nguyện	70

TÀI LIỆU HỌC TẬP CỦA GDPTTTCG VN
Lưu hành nội bộ

SỐNG NHƯ LÀN GIÓ NHẸ

ĐGM GB. Bùi Tuần

1. Mấy ngày nay, tôi hay nghe trong hồn tôi một tiếng hát lạ sau đây: “Trọn đời con như làn gió nhẹ, thổi ủi an đến những kẻ khổ đau”.

2. Cùng với tiếng hát lạ đó, tôi gặp nhiều người đến với tôi một

cách rất dễ thương.

Họ như làn gió nhẹ, thổi ủi an vào tôi, để cứu tôi.

3. Họ thuộc nhiều lãnh vực đạo đời

Thực sự họ đã và đang ủi an tôi rất nhiều. Tôi rất cảm ơn họ!

4. Từ thực tế đó, Đức Mẹ khuyên dạy tôi: “Con cũng hãy là làn gió nhẹ, thổi ủi an đến những kẻ khổ đau”.

5. Mẹ nói thêm:

“Những kẻ khổ đau hiện giờ là một số rất đông, con hãy đến với họ như làn gió nhẹ, thổi ủi an vào cuộc đời họ”.

6. “Chính con đã và đang được nhiều người đến với con để cứu con một cách dịu dàng. Họ đến như làn gió nhẹ”.

7. Mẹ khuyên tôi:

“Con cũng hãy đến với những kẻ khác một cách dịu dàng như làn gió nhẹ”.

8. Tôi xin Đức Mẹ thương giúp tôi thực hiện điều Mẹ khuyên dạy tôi.

Thực vậy, sống như làn gió nhẹ, thổi ủi an đến những kẻ khổ đau là chuyện không dễ chút nào.

9. Đức Mẹ khuyên tôi thêm:

“Khi con đến với người khác một cách dịu dàng như làn gió nhẹ thì con hãy tin là mình đang đến với Chúa Giêsu.”

10. Chúa Giêsu đã nói rõ: *đến ngày phán xét chung, Chúa kể những ai thương cứu người khác là thương cứu chính Chúa.*

11. *Từ những gì tôi vừa chia sẻ, tôi cảm tạ Chúa đã cứu tôi bằng cách thương giúp tôi sống như một làn gió nhẹ.*

Tôi cảm nhận được hạnh phúc khi sống như một làn gió nhẹ.

12. *Xin hết lòng cảm ơn Chúa. Cũng xin hết lòng cảm ơn những ai đã và đang giúp tôi sống như làn gió nhẹ.*

13. *Riêng tôi, sống như làn gió nhẹ còn là sống trên con đường trở về với Chúa.*

Thực vậy, ơn mà Đức Mẹ thường khuyên tôi cầu xin với Chúa đó là luôn *trở về với Chúa.*

Vâng ý Mẹ, tôi xin Chúa cho tôi ơn đó, hằng ngày, hằng giờ, hằng phút.

14. ĐK: *Đến muôn đời con cảm tạ ơn Chúa. Đến muôn đời con ngợi khen danh Chúa. Muôn muôn đời con ca vang tình thương Chúa. Và mãi mãi con nhớ công ơn Người.*

1. *Vì tình yêu bao la Chúa nâng đỡ con như phượng hoàng tung đôi cánh. Chúa dắt dìu con đi trong cánh tay Người, hạnh phúc nào hơn.*

2. *Vì tình yêu bao la, Chúa gìn giữ con qua bao nhiêu hiểm nguy con vui sướng. Đôi mắt lệ yêu thương con hiến dâng Người êm ái nào hơn.*

3. *Dù đời con thương đau, sống bên Chúa luôn con cậy trông nơi Danh Chúa. Chúa đoái nhìn xem con trong lúc vui sầu, ủi an nào hơn.*

Long Xuyên, ngày 15.02.2023

CHÚA NHẬT II MÙA CHAY - A
St 12,1-4a; 2Tm 1,8b-10; Mt 17,1-9

Chúa nhật 05.03.2023

VÂNG NGHE LỜI NGƯỜI

Lm. Giuse Hoàng Văn Hòa, OP

Phụng vụ Chúa nhật thứ hai mùa Chay mời gọi tín hữu suy niệm về cuộc biến hình của Chúa Giêsu trên núi. Trình thuật Chúa Giêsu biến hình được ba tác giả Tin mừng Nhất Lãm kể lại. Khi công bố Chúa Giêsu là Con Thiên Chúa, có tiếng nói từ trời phán ra: 'Đây là con yêu dấu của Ta, Ta hài lòng về Người. Các người hãy vâng nghe lời Người' (Mt 17,5).

Biến hình là việc Chúa Giêsu tạm thời từ bỏ hình dạng bình thường của một con người như chúng ta để mặc lấy một hình dạng khác. Hình dạng khác này chính là bản tính vô hình, thiêng liêng của Chúa Giêsu, được Thánh Matthêu diễn tả rõ nét: 'Dung nhan Người chói lọi như mặt trời, và y phục Người trở nên trắng tinh như ánh sáng' (Mt 17,2). Qua đó, chúng ta thấy Chúa Giêsu tự mặc khải cho ba môn đệ thân tín của mình về Đấng Mêsia. Hơn nữa, Chúa Giêsu còn muốn cho các ông hưởng nếm vinh quang của

Người trước khi Người bước vào cuộc khổ nạn.

Trong lúc ba tông đồ say sưa chiêm ngắm vẻ đẹp vinh quang của Thầy mình, thì có tiếng Chúa Cha phán: 'Đây là con yêu dấu của Ta, Ta hài lòng về Người'. Chính Chúa Cha giới thiệu cho nhân loại người con yêu quý của mình. Thực vậy, Chúa Giêsu đã vâng lời Chúa Cha cách hoàn hảo. Người đã nhập thể, trở nên con người và sống giữa chúng ta. Người đã chấp nhận cuộc tử nạn và cái chết trên thập giá để cứu chuộc chúng ta. Và Người đã sống lại sau cái chết để vinh quang Thiên Chúa được tỏ hiện. Suốt cuộc đời, Chúa Giêsu sống

cho Chúa Cha, vâng phục Chúa Cha và vâng phục cho đến chết.

‘Hãy vâng nghe lời Người’, đây là lời chứng mạnh mẽ, giá trị và uy tín nhất, cho biết Đức Giêsu chính là con Thiên Chúa. Từ đó, mọi người có thể hoàn toàn tin tưởng và vâng phục Chúa Giêsu như một Đấng Mêsia. Lời khuyên của Chúa Cha vừa chứa đựng sự khôn ngoan, vừa mang giá trị hoàn hảo. Khôn ngoan vì lời ấy đến từ Đấng mạc khải Chúa Giêsu cho chúng ta thì không bao giờ sai trái. Hoàn hảo vì hễ ai vâng lời Chúa Giêsu chính là vâng phục thánh ý Chúa Cha. Vì thế, các tông đồ sau này đã vâng phục Chúa Giêsu cho đến hơi thở cuối cùng. Còn chúng ta, liệu chúng ta có vâng giữ những giới răn của Thiên Chúa hay không?

Qua biến cố biến hình, Chúa Giêsu, một đàn ông củng cố niềm tin cho ba môn đệ thân tín, đàn ông khác cũng củng cố niềm tin cho những môn đệ còn lại và cho chúng ta nữa. Nhờ tin vững chắc, các tông đồ mới trở nên những nhân chứng sống động cho Chúa Giêsu, qua lời giảng và cái chết. Thánh Phêrô, sau này nhắc lại biến cố biến hình như một dấu chứng chắc chắn và uy tín để mọi người cùng tin: ‘Thật vậy,

chúng tôi đã tỏ cho anh em biết quyền năng và cuộc Quang Lâm của Chúa chúng ta là Đức Giêsu Kitô, không phải dựa theo những chuyện hoang đường thêu dệt khéo léo, nhưng là vì chúng tôi đã được chứng kiến về uy phong lâm liệt của Người. Quả thế, Người đã được Thiên Chúa là Cha ban cho vinh quang danh dự, khi có Đấng tuyệt vời vinh hiển phán với Người ‘Đây là Con của Ta, người con Ta yêu dấu, Ta hết lòng quý mến’. Tiếng đó, chính chúng tôi đã nghe thấy từ trời phán ra, khi chúng tôi ở với Người trên núi thánh’ (2Pr 1,16-18).

Giáo hội mời gọi chúng ta cần thanh tẩy trong mùa Chay. Mỗi khi thanh tẩy, chúng ta cũng cần biến đổi con người của mình: bớt đi một tính xấu, chừa đi một nét hư, thay đổi lối suy nghĩ không tốt về người khác, đừng nói xấu về anh chị em của mình. Hơn nữa, biến hình cũng là cách chúng ta trở nên mỗi ngày tốt lành và thánh thiện. Mong sao các anh chị em trong GDPTTTCG không chỉ tuyên xưng đức tin trong tâm hồn mà còn thể hiện đức tin qua việc làm. Đó là con đường của sự biến hình để đến với Đức Kitô trong mùa Chay.

CHÚA NHẬT III MÙA CHAY - A
Xh 17,3-7; Rm 5,1-2.5-8; Ga 4,5-42

Chúa nhật 12.03.2023

GẶP GỠ CHÚA

Lm. Giuse Hoàng Văn Hòa, OP

Trên hành trình loan báo Tin mừng, Chúa Giêsu đã gặp gỡ nhiều hạng người, nhiều hoàn cảnh. Người được Chúa chữa lành, kẻ được Chúa tha thứ. Người này được Chúa kêu gọi hoán cải, người kia được Chúa mời gọi trở nên môn đệ. Câu chuyện giữa Chúa Giêsu và người đàn bà xứ Samaria ngồi bên bờ giếng tuy là một cuộc gặp gỡ tình linh, nhưng mang lại hoa trái của đức tin.

Từ lâu, người Do Thái vốn không ưa người xứ Samaria. Họ luôn tỏ thái độ khinh bỉ và thù ghét những người sống trên vùng đất vốn bị coi là ngoại lai. Vì lẽ đó, việc gặp gỡ giữa một người Do Thái và một người Samaria là điều khó có thể xảy ra. Thế nhưng, câu chuyện dẫn dắt độc giả đi từ ngạc nhiên này đến ngạc nhiên khác qua cuộc đối thoại giữa hai tâm hồn tìm kiếm và trao ban.

Khi ngồi đối thoại với người đàn bà xứ Samaria, Chúa Giêsu đã vượt qua định kiến và rào cản

của xã hội đương thời. Một đàn ông Do Thái không được giao tiếp với người Samaria, đàn ông khác, một vị thầy của người Do Thái không được nói chuyện với người đàn bà nơi công cộng. Điều đó cho thấy Chúa Giêsu đang đi tìm chiên lạc và chiên không người chăm sóc. Ấy vậy, khi gặp Chúa Giêsu, người phụ nữ này vẫn có thái độ thành kiến 'Ông là người Do Thái, tôi là phụ nữ Samaria, mà ông lại xin tôi cho ông uống sao' (Ga 4,9).

Không hề bất bình hay phản kháng, trái lại, Chúa Giêsu còn mặc khải cho bà ta về nước hằng sống mà Người vốn có. Vừa chủ động xin nước người đàn bà, lập tức Chúa Giêsu chuyển sang giới thiệu một thứ nước, khi uống vào

người ta không còn khát nữa. Đây là đường lối sự phạm của Chúa Giêsu nhằm cuốn hút người khác theo dõi câu chuyện của mình. Từ thái độ có vẻ xa lạ đối với Chúa Giêsu, bây giờ người đàn bà đã thay đổi cách xưng hô, nghe có vẻ kính trọng hơn: 'Thưa ngài, xin hãy cho tôi nước uống'. Như vậy, từ chỗ xin nước người đàn bà, và dường như không được chấp nhận, lúc này người đàn bà lại ngỏ lời xin nước hằng sống của Chúa Giêsu. Câu chuyện thật súc tích và lời cuốn độc giả.

Theo cái nhìn của người đương thời, người đàn bà Samaria không xứng đáng với ơn cứu rỗi của Thiên Chúa vì bà có một quá khứ không mấy tốt đẹp. Nhưng Chúa Giêsu lại có lối nhìn khoan dung, trong cái lỗi của bà, vẫn còn đó một chút khát khao về giáo lý đức tin. Có lẽ Chúa Giêsu nhận ra điều ấy khi bà tuyên xưng Chúa Giêsu là một ngôn sứ. Con đường đức tin của người phụ nữ này đã chớm nở. Khai thác điểm mạnh nơi người phụ nữ, Chúa Giêsu dạy cho bà về cách thờ phượng Thiên Chúa, không còn trên núi ở Garidim hay ở Giêrusalem nữa, mà là thờ phượng Thiên Chúa trong thần khí và sự thật. Ý thức về tội lỗi của mình, người đàn bà Samaria

nhận ra con người đích thực của Chúa Giêsu và tuyên bố: 'Tôi biết Đấng Mêsia gọi là Đức Kitô'. Một lời tuyên xưng tự đáy lòng, không chỉ trên môi miệng mà bà còn ra đi loan báo cho người khác.

Tóm lại, qua cuộc đối thoại giữa Chúa Giêsu và người đàn bà Samaria, Chúa Giêsu đã dùng hình ảnh 'nước' để mạc khải về ân sủng của Thiên Chúa muốn ban cho con người. Từ chỗ xa lạ, bà đã trở nên gần gũi với Chúa Giêsu. Từ chỗ nghi nan về giáo lý đức tin, giờ đây bà đã thông suốt nhờ sứ điệp mà chính Đấng Mêsia đã khẳng định với bà. Từ chỗ chỉ biết đi lấy nước đem về, lúc này bà đã tạm ngưng công việc đời thường để chạy về thành loan báo cho mọi người tin vui về Đấng Cứu Độ. Như vậy, người đàn bà này đã nhận ra nước mà Chúa Giêsu cho bà không phải là nước vật chất hằng ngày, mà là nước hằng sống, nước của ơn cứu độ.

Đừng bao giờ bi quan với thân phận tội lỗi của mình. Ngược lại, hãy gặp gỡ Chúa Giêsu Thánh Thể, suối nguồn ân sủng và tha thứ, chắc chắn Người sẽ thay đổi cuộc sống của chúng ta bằng nước của Thần Khí và Sự Thật.

CHÚA NHẬT IV MÙA CHAY - A
1Sm 16,1b.6-7.10-13a; Ep 5,8-14; Ga 9,1-41

Chúa nhật 19.03.2023

ÁNH SÁNG - BÓNG TỐI

Lm. Giuse Hoàng Văn Hòa, OP

Vào thời Chúa Giêsu, bệnh tật bị coi là hậu quả của tội lỗi: hoặc do tội lỗi của cha mẹ mà con cái phải gánh chịu; hoặc do Thiên Chúa biết trước tội lỗi nên đương sự phải chấp nhận. Thế giới của những kẻ mù lòa cũng bị kể trong quan niệm này. Anh mù từ thuở mới sinh hôm nay cũng không thoát khỏi những dư luận cay đắng, và miệng lưỡi độc ác của người đời.

Trước nỗi đau của những người mù lòa, người Do Thái và người Pharisêu chẳng những không xót thương mà còn khinh khi, miệt thị. Trái lại, khi gặp anh mù từ thuở mới sinh, Chúa Giêsu động lòng trắc ẩn và mở mắt cho anh hầu ứng nghiệm 'công trình của Thiên Chúa nơi anh được tỏ hiện'. Điều đó cho thấy Chúa Giêsu chính là ánh sáng và là đường dẫn lối cho người khác.

Hành trình đón nhận ánh sáng đức tin của anh mù cách tiêm tiến và rõ nét. Khi được sáng mắt, anh cảm thấy sung sướng và luôn khẳng định chính mình là kẻ mù lòa trước đây, nhưng nay

được sáng mắt, nhờ một người nào đó tên Giêsu đã làm cho anh. Một lời khẳng định xem ra mơ hồ và không có căn cứ. Thế nhưng, xét về lòng tin, anh mù quả là người ngay thẳng và chân thật. Anh nói sự thực về những gì anh đã nhận được từ một kẻ xa lạ, nhưng có lòng nhân từ. Ngược lại, nhóm người sáng mắt kia lại ác tâm tìm cách dò xét anh hơn là giúp đỡ.

Khi thấy anh mù được sáng mắt, những người Pharisêu, thay vì mừng rỡ, họ lại tỏ ra ghen ghét vì phép lạ Chúa Giêsu đã làm cho anh. Cho nên, họ tìm cách tra vấn và hạch hỏi anh như một cuộc khảo cung. Họ là những người sáng mắt, nhưng đang đi trong

bóng tối. Họ không thấy ánh sáng đã mở lối cho người mù. Họ chỉ muốn trói buộc những kẻ mù lòa suốt đời phải dò dẫm trong bóng tối. Tiếc thay họ sáng mắt nhưng lại tối lòng. Chính lúc này, đức tin của người mù từ thuở mới sinh càng lúc càng mạnh mẽ. Anh tuyên bố cách dứt khoát 'Người là một vị ngôn sứ' trước những người Pharisêu về người đã mở mắt cho anh. Một hành động quả cảm có thể nguy hại đến tính mạng, nhưng anh mù vẫn làm vì đức tin thôi thúc anh. Giờ đây anh không những được sáng mắt mà còn sáng lòng nữa. Con đường đức tin của anh bắt đầu hoạt động.

Thoát khỏi bóng đêm của tội lỗi, anh mù từ thuở mới sinh nay trưởng thành trong đức tin. Bị chất vấn trước mặt cha mẹ và những người Do Thái, anh luôn tự tin và nhất quán trong câu trả lời của mình: 'Nếu không phải là người của Thiên Chúa, thì ông ấy đã chẳng làm được gì'. Cho dù có bị trục xuất khỏi hội đường, anh mù vẫn khẳng định tin tưởng vào người đã mở mắt cho anh. Khi gặp lại Người, anh mù xác tín và tuyên xưng một lần nữa: 'Thưa Ngài, tôi tin'. Một đức tin mạnh mẽ, bất chấp những thế lực của

trần gian, anh mù đã nhận được ánh sáng của Đức Kitô.

Tóm lại, ánh sáng và bóng đêm là hai thế lực luôn đối nghịch lẫn nhau. Khi đến trần gian, Chúa Giêsu đã đảo lộn tình thế: những ai vốn bị coi là đui mù, nay đã nhận được ánh sáng của ơn cứu rỗi, trái lại những kẻ luôn cho mình là sáng mắt, nay lại trở nên đui mù trong tâm hồn vì đã khép kín lòng trí trước những mạc khải của Đấng Cứu Thế.

Phụng vụ sắp xếp câu chuyện anh mù từ thuở mới sinh được sáng mắt trong Chúa nhật thứ tư mùa Chay của năm A nhằm nói lên giai đoạn cuối của người dự tòng. Sau khi trải qua các cuộc khảo hạch, người dự tòng coi như xứng đáng lãnh nhận bí tích Thánh Tẩy. Người dự tòng giống như người mù từ thuở mới sinh. Họ sống trong tình trạng tội lỗi và chưa biết Chúa tỏ tường. Như anh mù trong câu chuyện đã đến hồ nước Silôac để rửa mắt, người dự tòng cũng được thanh tẩy nhờ nước xuất phát từ Đức Kitô. Mắt anh mù được mở nhờ phép lạ của Chúa Giêsu, tội lỗi của người dự tòng được tha thứ nhờ quyền năng của Thiên Chúa.

CHÚA NHẬT V MÙA CHAY - A
Ed 37,12-14; Rm 8,8-11; Ga 11,1-45

Chúa nhật 26.03.2023

SỐNG - CHẾT

Lm. Giuse Hoàng Văn Hòa, OP

Sống và chết là hai thực tại đối nghịch lẫn nhau. Ai cũng thích sống để hưởng thụ và nếm trải hạnh phúc đời người. Thế nhưng, cái chết đôi khi đến bất chợt khiến người ta không thể lường trước được. Nói cách khác, trước cái chết, con người hoàn toàn bất lực và phải chấp nhận. May thay, khi đến thế gian, Chúa Giêsu đã tuyên bố 'Chính Thầy là sự sống lại và là sự sống. Ai tin vào Thầy thì dù đã chết, cũng sẽ được sống. Ai sống và tin vào Thầy, sẽ không bao giờ phải chết' (Ga11,25-26).

Lazarô là một thanh niên, quê làng Bêtania, em trai của hai cô Marta và Maria. Họ là những người bạn thân của Chúa Giêsu. Thỉnh thoảng, Chúa Giêsu cũng ghé thăm gia đình của họ. Lazarô bị ốm và không qua khỏi cơn bạo bệnh. Điều đó cho thấy con người không thể chế ngự được cái chết, ngay như Lazarô, một thanh niên còn khỏe mạnh mà cũng sớm từ giã cõi đời. Trước cái chết của người bạn

thân Lazarô, Chúa Giêsu đã hành động như thế nào ?

Khi được tin anh Lazarô bị bệnh, Chúa Giêsu đã khẳng định với các môn đệ của mình 'Bệnh này không đến nỗi chết đâu, nhưng là để bày tỏ vinh quang của Thiên Chúa, hầu con Thiên Chúa được tôn vinh qua cơn bệnh này' (Ga 11,4). Quả thực, lời nói của Chúa Giêsu sẽ chứng minh quyền năng của Thiên Chúa qua phép lạ Người sẽ thực hiện cho anh Lazarô sống lại. Tuy nhiên, chính phép lạ này là duyên cớ gây nên cái chết cho Chúa Giêsu. Sau đó, Chúa Giêsu được Thiên Chúa Cha tôn vinh bằng sự phục sinh của Người.

Sau hai ngày được tin anh bạn Lazarô bị bệnh, Chúa Giêsu quyết định đến thăm anh. Một hành động hết sức con người và một tình bạn huynh đệ. Khi Chúa Giêsu cho rằng anh Lazarô đã yên giấc, phải đi đánh thức anh ấy. Các tông đồ nghĩ khác, nếu anh ấy đang yên giấc thì anh ấy sẽ khỏe lại. Các tông đồ hiểu theo sức khỏe thể lý của con người, trong khi Chúa Giêsu muốn nói Lazarô đã chết. Thành ngữ 'đang yên giấc' ám chỉ cái chết thể lý của con người thời bấy giờ. Độc giả sẽ ngạc nhiên trước câu nói của Chúa Giêsu 'Thầy mừng cho anh em, vì Thầy đã không có mặt ở đó, để anh em tin' (Ga 11,15).

Đứng trước nấm mồ của anh bạn Lazarô, Chúa Giêsu thổn thức trong lòng và đã khóc. Một thái độ hết sức nhân bản trước nỗi đau của người khác. Chúa Giêsu muốn chia sẻ và cảm thông với sự mất mát của hai chị em nhà Marta và Maria. Tiếc thay, người bạn của Chúa Giêsu yên nghỉ trong mồ được bốn ngày rồi. Theo quan niệm trong giới kinh sư thời đó, linh hồn con người ở gần thân xác trong vòng ba ngày, sang ngày thứ tư chắc chắn là người đó đã chết, không còn hy vọng nữa. Marta

cũng nghĩ như thế. Nhưng Chúa Giêsu cầu xin Chúa Cha, và Người đã cho anh bạn Lazarô sống lại. Niềm vui vỡ òa và tràn ngập không chỉ cho hai chị em nhà Marta và Maria, mà còn dành cho các môn đệ cũng như những người xung quanh đã chứng kiến. Đến đây, độc giả sẽ ngộ ra rằng vì sao Chúa Giêsu lại nói với các tông đồ rằng 'Thầy mừng cho anh em, vì Thầy đã không có mặt ở đó, để anh em tin' (Ga 11,15). Qua phép lạ, Chúa Giêsu muốn tỏ uy quyền của Người để các tông đồ tin vào quyền năng của Con Thiên Chúa.

Tóm lại, con người bất lực trước cái chết, trong khi Chúa Giêsu thống trị cái chết và đem lại sự sống cho con người. Sự sống Chúa Giêsu mang lại cho con người không chỉ là sự sống ở đời này, mà còn là sự sống vĩnh cửu ở đời sau. Phép lạ Chúa Giêsu cho anh Lazarô sống lại là một phép lạ lớn lao và quan trọng. Phép lạ này khai mở cái chết của Chúa Giêsu trong cuộc thương khó của Người, đồng thời cũng loan báo sự phục sinh của Chúa Giêsu. Với niềm tin của người Kitô hữu, chúng ta tin rằng thân xác của chúng ta sẽ được sống lại trong ngày sau hết.

XUÂN QUÝ MÃO 2023

TẾT TA - NƠI XỨ NGƯỜI

Vinh Sơn Vũ Đình Đường

Theo thống kê của Ngân hàng Thế giới hiện nay có khoảng 5.3 triệu người Việt sinh sống làm ăn ở hơn 130 quốc gia trên khắp năm châu lục. Trong đó có 1.8 triệu người cư ngụ tại đất nước Hoa Kỳ. Phần đông cư ngụ tại Nam California, San Jose, Houston Texas, Virginia.

Thời gian thấm thoát qua mau, theo thông lệ ở đây, sau khi nghỉ Lễ Tạ ơn (Thanksgiving), nối tiếp đến Mùa Giáng sinh và Ngày tết Dương lịch năm mới 2023 lại cận kề. Năm nay, tết Nguyên Đán Quý Mão lại đến sớm, vào Chúa nhật 22 tháng 1 khiến mọi người lại càng nao nức, chuẩn bị sắm sửa “Tết Ta” nơi “Xứ Người” vội vàng hơn mọi năm.

Qua hai năm tù túng vì dịch bệnh, kỳ này dân chúng coi như thoát nạn, lại thấy các cơ sở dịch vụ thương mại từ Amazon, rồi Costco, tới Walmart, sang TJ Max đều đăng quảng cáo bán nhiều loại hàng tiêu dùng với giá hạ, càng khuyến khích dân chúng nao nức rủ nhau đi mua sắm, tiêu xài. Theo các chuyên

gia của Adobe Analytics, ước lượng tổng số tiền dân chúng mua sắm trong dịp Lễ Tạ ơn có thể lên tới \$34,8 tỷ dollars. Tiếp đến, Liên Đoàn Các Thương Nghiệp Bán Lẻ Toàn Quốc (NRF) tuyên bố có tới khoảng 166 triệu người dân Mỹ mua hàng, sắm sửa vào dịp này. Mặc dù vẫn còn khá nhiều khách hàng có thói quen đi tới trực tiếp ở các cửa tiệm, nhưng nói chung năm nay đa số dân Mỹ thực hiện việc mua bán trên mạng (Online Shopping) một cách dễ dàng, mau chóng.

I/ NÁO NỨC ĐÓN TẾT - HƯƠNG VỀ QUÊ HƯƠNG

Ngày nay Cộng đồng người Việt ở hải ngoại dù phải làm ăn vất vả quanh năm suốt tháng, nhưng vẫn luôn giữ tập tục ăn Tết Nguyên Đán. Nhất là những người lớn tuổi sang đây vẫn còn lưu luyến những thói quen, giữ phong thái xưa. Tuy nhiên, họ luôn linh động tùy theo hoàn cảnh địa dư nơi cư trú và điều kiện sinh hoạt, mà áp dụng vào việc chuẩn bị lo cho những ngày Tết cổ truyền hằng năm thật

tương tất, cách riêng còn lưu tâm nhắc nhở con cháu cố gắng duy trì phong tục tập quán của Tổ Tiên, hầu xứng danh “ Con Rồng Cháu Tiên ”.

Trên Thế giới này không có một dân tộc nào như dân tộc Việt Nam, mặc dù tản mác khắp nơi, nhưng tâm hồn luôn hướng về quê hương đất nước, đã nói lên tâm tư tình cảm của những người con xa xứ, nhất là vào dịp lễ tết lại càng nhớ hơn. Nhớ bà con bên quê nhà thì chuẩn bị hành trang mua vé sớm mà về, quà cáp nhiều đã lo mua gửi về trước. Kỳ này các hãng máy bay thường xuyên có chuyến đi về giữa hai quốc gia thật là thuận lợi nhưng nghe đâu dù tết còn xa, nhưng các hãng máy bay về Việt Nam đều hết vé và giá vé còn mắc hơn mọi năm. Việc thân hành về quê viếng mồ mả tổ tiên, vấn an cha mẹ, thăm hỏi anh chị em bạn hữu xa gần ai lại chả mong, chả ước ao sau bao năm tháng xa cách. Nhưng

không phải ai cũng có điều kiện về thăm quê nhà, mà chỉ một số người có thể thu xếp được thời gian, còn lại đa số vì công ăn việc làm, tài chánh eo hẹp, gia cảnh đa đoan con cháu, nên không có điều kiện về, đành phải xin khất lại tết sang năm,

Những người được về nước sum họp cùng gia đình thật là đầm ấm, hạnh phúc. Còn những người ở lại cũng tìm thú vui Xuân, đón Tết thông qua những sinh hoạt tất niên, tân niên, gặp gỡ nạn bè thân hữu qua những buổi diễn hành văn hóa, đi hội chợ, tham gia tiệc tùng hội họp do các đoàn thể, hội đồng hương, trường học, hội đoàn, đình chùa, nhà thờ tổ chức, thật là trăm hoa đua nở, làm cho không khí những ngày tư ngày tết nơi xứ người thêm sầm uất, đông vui, tạm quên đi nỗi nhớ nhà, nhớ quê cha đất tổ.

II/ RỘN RÀNG ĐÓN TẾT NƠI ĐẤT KHÁCH QUÊ NGƯỜI

Ngày nay, nhờ phương tiện giao thông đường bay trực tiếp cất cánh mỗi ngày, tạo mọi điều kiện thuận lợi cho thương khách buôn bán trao đổi hàng hóa cung cấp theo nhu cầu thị trường. Bên cạnh đó, sự kết nối thông tin đường dây liên lạc dễ dàng chỉ qua một cái click con chuột máy

vi tinh thì hình ảnh đôi bên được kết nối, hình ảnh hiện ra trông rõ mồn một. Thời đại văn minh càng làm cho con người gần nhau, xóa đi sự cách biệt.

Để đáp lại nhu cầu tinh thần cho người con xa xứ, tại nhiều nơi quy tụ bà con đồng, các tổ chức đoàn thể, xứ đạo, chùa chiền, thánh thất còn xúc tiến mở hội chợ vui xuân đón tết thật quy mô, rầm rộ chẳng những ban ngày mà mấy năm sau này còn có cả phố đêm thu hút khách đông đảo đi sắm tết. Hàng hóa cung cấp cho thị trường năm mới không thiếu: “*Nào bánh chưng, bánh tét, tôm khô, củ kiệu, dưa món, thịt đông, giò thủ, bánh mứt thập Cẩm, xôi chè đủ loại*”. Món ngon vật lạ cả ba miền Bắc, Trung, Nam đều quy tụ về đây, chưa nói đến những món hàng truyền thống liên quan tới tín ngưỡng như: trà rượu, nhang đèn, vàng hương, giấy bạc, đồ mã để cúng kiếng. Đây đó còn có ông thầy đồ khăn đóng áo dài, ngồi nắn nót viết câu đối đầu năm. Các cửa hàng văn hóa phẩm nối tiếp tục lệ từ trong nước, nên Tập san báo chí đều ra Báo Xuân với hình ảnh Mai Vàng nở rộ, hoa đào khoe sắc cùng với chú Mèo leo cây dễ thương, bài vở thật là hấp dẫn

mời đón mọi người. Bầu khí chợ tết còn xôm tụ hơn với những màn múa lân, thi người đẹp trang phục áo dài, tiếp đến văn nghệ giúp vui, múa hát, đố vui có thưởng, xổ số, đan xen với những lời chúc tết của các vị lãnh đạo chính quyền và đoàn thể địa phương.

Nói về hoa trái “*Cây Nhà Lá Vườn*”, theo tờ Thanh Niên trong nước loan tin ngày 28.11.2022 vừa qua, Bộ Nông nghiệp và phát triển Nông thôn cùng với Ủy Ban Nhân dân Tỉnh Bến Tre đã tổ chức lễ công bố việc xuất cảng lô bưởi đầu tiên của Việt Nam sang Hoa Kỳ. Việc giao dịch này trong 6 năm qua giữa các bộ phận liên quan của hai Quốc gia, và đây là thành quả thứ Bảy được Mỹ cấp mã số. Trước đó, Hoa Kỳ đã cho phép nhập cảng vào gồm có: xoài, nhãn, vải, thanh long, chôm chôm, vú sữa. Với bảy loại trái cây trên, từ trong nước đưa sang, chắc chắn tết năm nay bà con tha hồ mua về thưởng thức cây nhà trái vườn từ đồng nội quê hương thân thương. Quả là điều đáng mừng.

Đề cập đến phần tâm linh, dù tất bật với công ăn việc làm hằng ngày, nhưng nhắc đến tết, mọi người thành tâm đều phải

tranh thủ đi chợ sắm sửa lễ vật để cúng kiếng, sắp xếp mâm cơm tươm tất rước ông bà cùng về chung vui đoàn tụ với con cháu. Sau đó, thiện nam tín nữ cùng lên chùa dự khóa kinh tất niên cúng Phật đầu năm, hái lộc mang về lấy phước, xin xăm coi quẻ tốt xấu nơi gia đạo và công việc làm ăn suốt năm. Tín hữu Công giáo thì sau 3 ngày Thánh lễ đầu năm, thường rủ nhau tham dự các cuộc hành hương kính viếng Đức Mẹ La Vang, Đức Mẹ Hằng Cứu Giúp vào dịp tân niên hằng năm.

Giáo xứ Mẹ Việt Nam vẫn giữ được truyền thống hằng năm, đến ngày tết cổ truyền của dân tộc đều có sự hiện diện của Đức Giám mục địa phận đến chủ sự Thánh lễ Giao thừa và mừng Năm mới. Đây là ngôi thánh đường Việt Nam duy nhất thuộc Tổng Giáo phận thủ đô Hoa Kỳ. Ngài đã tỏ ra khâm phục lòng hiếu thảo của cộng đoàn giáo dân khi chứng kiến phần tế lễ theo nghi thức cổ truyền với tiếng chiêng, tiếng trống, hòa cùng giọng ngân nga “*Văn Tế*” do các cụ khăn đóng áo dài, mũ nón cân đai, bái quỳ lên xuống nhịp nhàng tuyên đọc; với hương khói nghi ngút tượng nhớ đến hồn thiêng sông núi, tổ

tiên ông bà cùng các bậc vị quốc vong thân. Tiếp đến là Thánh lễ đồng tế do Đức cha chủ sự cùng với các cha và thầy phó tế cử hành. Phần lễ vật có thêm “*Mâm Ngũ Quả*” và “*Cặp Bánh Chung*” biểu tượng ngày tết được tiến dâng.

Sau phần kết thúc Thánh lễ, quý Đức cha và các cha, các tu sĩ và cộng đoàn cùng chúc tuổi nhau, trong khi các cháu thiếu nhi tiến lên biểu quà các cụ cao niên và nhận phong bao “*Lì xì*”. Kế đến, cộng đoàn giáo dân tuần tự xếp hàng tiến lên cung thánh lãnh Lộc đầu năm - là những Lời Chúa trong Kinh Thánh - đưa về nhà làm “*Kinh Nhật Tụng*” - theo đó mà thánh hóa cuộc sống hằng ngày. Ở xứ người, việc “*Hái Lộc Thánh*” không có, nhưng Người Việt chúng ta vẫn thực hiện. Quả là một tập tục tốt lành đáng lưu giữ.

Đặc điểm ngày càng nổi bật là người địa phương như Mỹ, Pháp, Úc và nhiều sắc dân khác sống gần người Việt Nam cũng ăn tết với chúng ta, vì bây giờ không ít gia đình người Việt kết nối thông gia với người nước ngoài. Việt Nam khác với người Hoa nên rất khoan dung trong việc hôn nhân khác màu da, khác sắc tộc, nên luôn gây được

cảm tình thân thiện, quý mến với mọi chủng tộc. Đó không phải là điểm đáng quý sao?

Chợ tết nơi xứ người, hoa trái, bánh mứt càng làm cho con dân nước Việt nhớ quê.

III/ MỪNG XUÂN ĐÓN TẾT SUM VẦY AN VUI

So sánh với các sắc dân cùng sinh sống, mang danh là người tạm cư, nhưng nhìn chung mọi người phải công nhận, lâu nay dân chúng Việt Nam ta đã vượt trội nhiều, lớp người trẻ đã tiến triển trên con đường sự nghiệp. Đó là nhờ sự tần tảo, chịu thương chịu khó, làm ăn vất vả hy sinh của các bậc cha mẹ, nuôi dưỡng cho con cháu học hành, nên đa số các bạn trẻ đều thành công trên mọi lãnh vực kinh tế, xã hội, văn hóa, quân sự... kể cả tham gia chính quyền từ địa phương cho đến Trung ương, đem lại danh tiếng cho dân tộc Việt nơi xứ người. Thật đáng tự hào biết bao!

Mặc dù sống xa quê hương, mùa Xuân đến báo hiệu năm

mới của dân tộc Việt về. Các bạn trẻ, sinh viên, học sinh theo thông lệ nhiều năm qua, vẫn hăng hái tổ chức Hội chợ hoặc đêm trình diễn văn nghệ tại các trường Đại học trong vùng, cùng nhắc nhở nhau hướng về đất nước quê hương, gìn giữ “Đất lề Quê thói ” qua những tập tục ngày tết của cha ông.

Mỗi lần tết đến là mỗi lần người dân Việt dù ở nơi đâu trên quả địa cầu này, cũng nao nức “ăn Tết”, xem tết là ngày trọng đại, thiêng liêng để tưởng niệm đất nước của ông bà, cúng kiến tổ tiên, sum họp gia đình, chúc và viếng thăm nhau - thể hiện thuần phong mỹ tục của dân tộc Việt Nam. Và qua việc làm này giúp một bài học vừa lý thuyết vừa thực hành cho đàn con cháu tuy rời quê hương có thể hiểu biết hầu gìn giữ nền văn hóa, văn minh Việt Nam có tới 4.000 năm văn hiến.

Nhân dịp bước sang năm mới Quý Mão 2023. Kính chúc tất cả quý bà con đồng hương tại quê nhà, cũng như tản mát ở muôn phương, năm mới được: vạn sự như ý - an khang thịnh vượng - nhà nhà ấm no - gia đình hạnh phúc.

*Hoa Thịnh Đốn,
Mùa Xuân Quý Mão 2023*

TẮT CẢ CŨNG VÌ RƯỢU!

Lm. Giuse Nguyễn Văn Thành
Giáo xứ Tp. Sơn La - GP Hưng Hóa

Thứ Bảy tuần nào tôi cũng đi dâng lễ tại một bản dân tộc (trừ khi có lý do đặc biệt) cách giáo xứ khoảng 130 cây số. Dâng được một Thánh lễ nhưng phải mất một ngày từ sáng đến tối vì quãng đường quá xa. Nhưng bầu khí tại giáo họ lần này rất khác. Khác không phải là trời mưa. Khác không phải là Mùa Chay. Mà khác vì có một “sự kiện” khủng khiếp và quá buồn: Bố “đánh chết” chính đứa con ruột của mình.

Vì đường xa, nên tôi phải ăn “com bụi” dọc đường. Khoảng hơn 12g00 mới tới điểm dâng lễ nhưng đã thấy một số người đến nhà nguyện. Họ ngồi từng nhóm và nói chuyện lúc to lúc nhỏ. Lạ thật! Chúng tôi cũng chỉ chào hỏi nhau chút rồi tôi vào cất túi và dọn dẹp phòng thánh. Dọn đồ lễ và hướng dẫn mở sách thánh... Hơn nữa, tôi dạy giáo lý ít phút trước khi bước vào Thánh lễ.

Đúng 13g30, Thánh lễ bắt đầu cử hành. Có khoảng 90

người tham dự. Tất cả là người dân tộc H'Mông, ngoại trừ cha xứ. Mọi người tham dự sốt sắng. Tuy nhiên, có hai vợ chồng lớn tuổi về một mỗi. Sau khi kết thúc Thánh lễ, cha xứ phát quà cho các em và mọi người. Khi mọi việc đã hoàn tất, cha xứ gọi riêng ông trùm ra một nơi và hỏi:

- Linh mục: Ông trùm ơi, hôm nay ông thấy mọi người dâng lễ sốt sắng không? (Ông trùm còn rất trẻ)

- Ông trùm: Có cha ơi!

- Linh mục: Cha cũng thấy vậy! Tuy nhiên, cha còn thấy hai vợ chồng ông bà kia có về một mỗi?

- Ông trùm: Nhà đó, “nó” có chuyện buồn (đối với người dân tộc hay dùng từ nó).

- Linh mục: Có chuyện gì vậy?

- Ông trùm: Chuyện là thế này! Con trai của ông bà ấy mới “đánh chết con” mình!

- Linh mục: Thật không! Sao lại có chuyện khủng khiếp như thế? Con kể cho cha nghe xem nào?

- Ông trùm: Kể thì dài lắm nhưng tóm lại như thế này. Con ông bà này tên là Giàng A Diêng, 38 tuổi. Anh có hai đời vợ nhưng đều bỏ. Vợ thứ nhất được bốn đứa con. Vợ thứ hai được ba đứa con. Nhưng vì anh này chỉ uống rượu và ác quá, suốt ngày đánh vợ con thôi nên cả hai vợ đều bỏ đi hết.

- Linh mục: Anh này làm nghề gì mà có tiền mua rượu và lấy hai vợ?

- Ông trùm: Anh chẳng làm gì cả. Thỉnh thoảng đi mua thuốc nam rồi lại đi bán trong bản. Được đồng nào là anh mua rượu thôi. Con cái cũng chẳng biết nuôi mà lại còn đánh vợ nhiều. Đánh đến nỗi không vợ nào “nó” chịu được! Đều phải trốn không thì bị đánh chết!

- Linh mục: Sao lại đến nỗi đánh chết hả?

- Ông trùm: Rượu vào là nó không tha ai. Cách đây mấy

tháng, nếu vợ thứ hai không chạy kịp thì cũng đã bị nó đánh chết rồi. Nó cầm cả hòn đá đập vào gáy nhưng may quá lại vướng tóc nên chỉ bị nhẹ thôi. Vợ sợ quá bỏ trốn để lại đứa con hai tháng tuổi. Anh này nuôi con nhưng không có sữa cho con bú và cũng không có tiền mua sữa ngoài cho con nên cháu bị chết. Ai cũng thương mà chẳng biết làm thế nào!

- Linh mục: Sao không cho cha biết?

- Ông trùm: “Nó” không theo đạo. Nhà nó chỉ có bố mẹ theo đạo thôi.

- Linh mục: Cứu người thì có phân biệt ai đâu? Người Công giáo cũng như người ngoài Công giáo!

- Ông trùm: Nhưng nó cũng không cho ai cứu cha ạ. Chính quyền mà nó còn không sợ!

- Linh mục: Tội nghiệp quá! Sao lại có người như vậy chứ?

- Ông trùm: Cách đây mấy ngày, à có khi đến hơn 10 ngày rồi, nó uống rượu say. Đứa con hai tuổi đòi uống nước. Nó không những không cho uống mà còn lấy gậy đánh vào đầu chết luôn!

- Linh mục: Lại còn có người cha như thế ư?

- Ông trùm: Dạ đúng vậy! Cả bản này vẫn còn hoang mang và sợ hãi đấy!

- Linh mục: Trời ơi, lòng lang dạ sói thế ạ! Không còn tính người rồi!

- Ông Trùm: Khi nó uống say thì bất chấp hết mọi thứ. Hôm đó, bổ nó vào can cũng tý nữa là chết.

- Linh mục: Lại còn thế nữa! Kinh Thánh có câu: “Lạy Chúa chí thánh và chân thật, cho đến bao giờ Ngài còn trì hoãn, không xét xử và không bắt những người sống trên mặt đất phải đền nợ máu chúng con? (Kh 6,10).

- Ông trùm: Công an đến bắt ngay. Không thì còn có người bị chết tiếp!

- Linh mục: Nó bị điên rồi! Hai tháng giết hai đứa con! Tất cả là vì rượu!

- Ông trùm: Khi uống rượu say thì nó như điên! Hiện giờ, nó bị nhốt trên tỉnh rồi!

- Linh mục: Còn những đứa con thì sao?

- Ông trùm: Hai đứa theo vợ thứ nhất từ lâu rồi. Một đứa theo vợ thứ hai. Hai đứa chết trong hai tháng. Còn lại hai đứa nữa, thằng em trai phải nuôi thôi.

- Linh mục: Vậy giờ các cháu thế nào?

- Ông trùm: Các cháu vẫn rất sợ!

- Linh mục: Ngày khác cha đến thăm. Con cầm tạm mấy đồng tới giúp các cháu để động viên các cháu!

- Ông trùm: Dạ vâng. Hai cháu này không biết cha... Thay mặt gia đình, cảm ơn cha!

- Linh mục: Thật là khủng khiếp!

- Lạy Chúa, chúng con tin vào tình thương của Chúa và thánh hóa gia đình này, đặc biệt nhìn đến những đứa con thơ vô tội đây! Thánh Vịnh có câu: “Dầu cha mẹ có bỏ con đi nữa thì hãy còn có Chúa đón nhận con” (TV 26,10).

KẼ THÙ CỦA HÔN NHÂN

Giuse Nguyễn Văn Quỳnh

Một cô gái Mỹ, sau tuần trăng mật đã ghi vào nhật ký như sau: *“Bắt đầu đi với chàng như ngồi trên xe Cadillac mới tinh. Sau tuần trăng mật, đúng là cưới lạc đà mà về.”*

Còn một anh chồng khác thì tuyên bố: *“Tôi lấy được nàng như trúng số độc đắc”*. Vài năm sau, gặp lại, có người hỏi thăm về lô độc đắc ấy như thế nào rồi. Chàng mỉm cười đáp: *“Dò kỹ lại, thấy trật một con số đuôi!”*

Anh chị thân mến!

Qua những mẩu chuyện trên đây, chúng ta thấy rằng, có những cuộc hôn nhân không như mong muốn. Bởi vì, họ đã mở cửa khu vườn tình ái cho những con chồn nhỏ phá hại vườn nho. Sách Diễm Ca viết: *“Hãy bắt giúp chúng tôi lũ chồn, lũ chồn con phá phách vườn nho, ngay giữa mùa hoa nở”* (Dc 2,15). Nhiều cặp vợ chồng đã không bắt những *“con chồn”*, mà còn nuôi nấng nó tử tế, chăm sóc nó tận tình, ôm ấp nó trìu mến như những con thú cưng. Như vậy, làm sao mà không ly thân, ly dị cho được?!

Vợ chồng phải nhận diện ra những *“con chồn”* đó, và tìm phương thế để *“bắt”* nó, đem nó ra khỏi vườn nho. Những *“con chồn”* ấy có tên là: Giận Hờn, Kêu Rêu và Tự Ái.

1. Giận Hờn

Vợ chồng nhiều lúc giận hờn nhau, không cầu nguyện cho nhau mà chỉ chực *“cầu siêu”* cho nhau mà thôi!

*“Giận nhau là phát cơn điên,
Người khôn hoá dại, người hiền hoá ngu”.*

Mỗi lần giận hờn là đang rót cho nhau mật đắng. Khi lấy nhau, người ta cứ tưởng vợ chồng là mật ong cho nhau, ai ngờ lại mật gấu thế này!

Vợ chồng nào chẳng có lúc giận hờn nhau, nhưng phải lấy tình thương, sự dịu dàng và ôn hoà mà giải quyết ngay. Nhất là, phải sớm quên đi nỗi buồn và quảng đại tha thứ cho nhau.

Vợ chồng Công giáo cần luyện tập theo lời Kinh Thánh: *“Mỗi người phải mau nghe, đừng vội nói, và khoan giận”* (Gc 1,19).

2. Kêu Rêu

Con thú không nói, con thú kêu. Chỉ có con người vừa nói lại vừa kêu như thú. Bình thường con người nói để diễn đạt tư tưởng và truyền thông. Nhưng khi đau khổ, bức bối thì con người kêu rêu. Kêu rêu có “hai người bạn” chí thân, đó là than thở và cắn nhẩn. Than thở với chính mình và cắn nhẩn với người khác.

Than thở là một cách loại trừ cái gì làm cho người ta khó chịu. Nếu có người lắng nghe thì sự khó chịu đó vơi đi dễ dàng. Chúng ta thích dùng mỹ từ “tâm sự” hơn là than thở.

Có ông chồng lấy phải bà vợ cắn nhẩn. Chuyện gì bà cũng cắn nhẩn và cắn nhẩn cả những lúc bạn bè tới nhà chơi. Rồi chẳng may bà qua đời. Lúc tiễn đưa vợ ra nghĩa trang, người chồng đi sau quan tài vợ, nói với người bạn thân đi bên cạnh: *“Đây là lần đầu tiên, tôi đi với bà nhà tôi mà không bị cắn nhẩn.”*

Kêu rêu, than thở, cắn nhẩn là những con chồn phá hại khu vườn tình ái của các chị. Hãy bắt nó ra khỏi khu vườn. Khi có điều gì không thoả lòng, hãy nghĩ đến những ơn lành Chúa ban cho mình qua người bạn đời và dâng lời tạ ơn, thì sẽ hết kêu rêu, than thở, cắn nhẩn ngay. Có như thế, dù bữa cơm hôm ấy có đạm bạc đến mấy cũng trở nên thơm ngon:

*“Đầu tôm nấu với ruột bầu,
Chồng chan, vợ húp gật đầu khen ngon”.*

Anh chị có một người bạn thân, hiểu rõ tâm sự của mình, đó là Chúa Giêsu, Người sẽ *“Cảm thương những nỗi yếu hèn của chúng ta”* (Dt 4,15). Vậy, anh chị hãy chạy đến than thở với Người để được Người *“Xót thương và lãnh được ơn trợ giúp mỗi khi cần”* (Dt 4,16).

3. Tự Ái

Cầm một tấm hình chụp chung, con mắt chúng ta liền đảo tìm bóng dáng mình trước, chiêm ngưỡng dung nhan mình đầu tiên, cho dù là thứ dung nhan dưới điểm trung bình.

Người ta thích tặng cho nhau một loại hoa nhỏ năm cánh màu tím điểm vàng. Nó có tên là *“Forget me not”*: Xin đừng quên tôi.

Tự ái là chỉ nghĩ tới mình, chỉ yêu mình thôi. Chính nó đã khiến vợ chồng đòi hỏi nhau quá đáng và ít thoả lòng điều người phối ngẫu làm cho mình.

Tính tự ái đã khiến vợ chồng không nhìn rõ thực tế, suy luận một chiều. Đã trót nói sai, làm sai thì tìm cách bào chữa hay lôi những cái sai của nhau trong quá khứ để chỉ trích, khoả lấp cái sai của mình.

Hãy loại bỏ “con chồn” tự ái ra khỏi đời sống hôn nhân. Đừng để nó phá hoại khu vườn tình ái mà các chị đã dày công tạo dựng.

Văn Trung Tử nói: *“Nghe lời chê bai mà giận là làm ngại cho người ta gièm pha. Nghe câu khen ngợi mà vội mừng là làm mỗi cho người ta nịnh hót”*.

Tuân Tử cũng có câu: *“Người chê ta mà chê phải là thầy ta, người khen ta mà khen phải là bạn ta, những kẻ vuốt ve, nịnh bợ ta chính là kẻ thù của ta”*.

Nếu dẹp bỏ được tính tự ái thì chúng ta chỉ có thầy, có bạn mà không có kẻ thù. Vợ chồng mà dẹp được tính tự ái, sẽ sống với nhau rất vui tươi, thanh thản.

Một người đi qua sa mạc, không khó chịu vì bãi cát trên sa mạc, mà khó chịu vì những hạt cát lọt vào trong giày. Loại bỏ những hạt cát trong giày, sẽ thấy dễ chịu ngay. Những hạt cát trong đời sống gia đình chính là tính Nóng Giận, Kêu Rêu và Tự Ái.

Anh chị thân mến!

Để hạnh phúc ở mãi trong gia đình, anh chị hãy nhớ thực hành lời Thánh Giacôbê khuyên: *“Mỗi người phải mau nghe, đừng vội nói, và khoan giận”* (Gc 1,19).

Hôn nhân không phải là kết bạn để vui đùa trong chốc lát, mà là một cuộc sống chung lâu dài: Chia sẻ và nâng đỡ nhau vượt qua mọi khó khăn trong cuộc sống, để lớn lên trong tình vợ chồng, và trưởng thành hơn trong nhân cách. Thế nên, phải đầu tư tim óc để nuôi dưỡng và bảo vệ cuộc hôn nhân này.

Xin cho những tháng ngày anh chị sống bên nhau là thời gian tốt đẹp nhất, để tay trong tay, anh chị cùng nhau sánh bước qua mọi cảnh

huống cuộc đời, hầu đạt tới bến bờ hạnh phúc mà anh chị hằng mong ước.

TỪ NGỮ TIẾNG VIỆT

BÀI 1: NHẬN CHỨC HAY NHẬM CHỨC

Giuse Nguyễn Văn Quỳnh

Theo nghĩa Hán Việt, “**nhậm**” trong từ “nhậm chức” là gánh vác công việc hay lãnh nhận nhiệm vụ; còn “**chức**” là chức trách, là việc quan, là bổn phận. Vì thế, “**Nhậm chức**” có nghĩa là giữ chức vụ, là gánh vác, là đảm đương chức vụ do cấp trên giao cho. Để dễ nhớ, chúng ta học thuộc câu này: “Cấp trên bổ nhiệm, cấp dưới nhậm chức”: “nhiệm” hay “nhậm” cũng giống nhau.

Trong khi đó, từ “nhận chức” trong nghĩa Hán Nôm thì “nhận” là tiếp đón, là chịu lấy, hay lĩnh lấy. Cho nên, “**nhậm chức**” là nhận chức vụ, nhưng không diễn tả được trách nhiệm của chức vụ ấy. Theo nghĩa Hán, “nhận” là nhìn, là biết, là chịu, là bằng lòng. Cho nên, “nhận chức” không có nghĩa gì cả. Theo nghĩa Nôm, “nhận” được hiểu trong tương quan với trao, trao và nhận có tính cách bình đẳng. Thí dụ: “Tôi trao anh nhận”.

Còn “nhậm” được hiểu trong tương quan với dâng, dâng và nhậm có tính cách phẩm trật.

Thí dụ: “*Con dâng Chúa nhậm*”. Cho nên, chúng ta cầu nguyện: “*Xin Chúa nhậm lời chúng con*” thì đúng hơn là câu: “*Xin Chúa nhận lời chúng con*”.

Do đó, dù theo từ điển Hán Nôm, hay Hán Việt thì từ “nhậm chức” đều không có nghĩa diễn tả được trách nhiệm đối với chức vụ. Do đó, từ đúng phải là “nhậm chức”.

Chúng ta có những thí dụ sau:

- 1/ *Cha xứ tôi vừa **nhậm chức** chánh xứ.*
- 2/ *Tổng thống Donal Trump tuyên thệ **nhậm chức**.*
- 3/ *Thánh lễ **nhậm chức** của Đức cha Phêrô Trần Đình Tứ.*

NIỀM VUI BẤT NGỜ CỦA NGƯỜI BỞ ĐỒ ĐẦU

Giuse Huỳnh Bá Song

Cuối năm 2009, trong chuyến công tác phát triển đoàn thể ở các giáo phận Miền Trung, bất ngờ tôi được mời về tham dự buổi lễ kết nạp đoàn viên mới của một xứ đoàn đã thành lập cách đây ba năm trong giáo phận Nha Trang. Đây là điều khá ngạc nhiên vì xứ đoàn được hình thành trong một giáo xứ nhỏ có quốc lộ 1A nằm giữa, gánh một bên là vùng đất núi khô cằn, sỏi đá và một bên cũng là cả cánh đồng ven biển phủ đầy cát bạc trắng, chỉ có thể trồng được cây mía, cây sắn, cây khoai... mỗi năm một vụ, thất mùa quanh năm nên dân cư thưa thớt, cuộc sống vô cùng khó khăn, vất vả. Thế mà, xứ đoàn non trẻ này với vài mươi đoàn viên lèo tèo lúc ban

đầu mà chỉ sau vài năm hoạt động, lại đã có thể mời gọi, phát triển thêm được hơn hai mươi đoàn viên mới trong số giáo dân ít ỏi. Đây quả điều kỳ diệu, nên tôi quyết định sẽ về chứng kiến những nỗ lực hiệu quả này, để gặp gỡ động viên anh chị em và cũng để có dịp thăm lại vùng đất năm xưa, một trong những nơi tôi đã ra đi khởi đầu sứ vụ tông đồ phát triển đoàn thể trong cả nước với một kỷ niệm sâu sắc khó quên.

Giáo phận Nha Trang năm 2005, với sự cho phép đoàn thể Gia đình Phạt tạ Thánh Tâm Chúa Giêsu được hoạt động, phát triển trong các giáo xứ và thường xuyên đón nhận sự quan tâm, khích lệ của Đức cha Phaolô Nguyễn Văn Hoà, giám mục giáo phận trong việc thành lập xứ đoàn đầu tiên trong giáo phận; tôi đã hàng tháng trời một thân một mình tá túc nơi nhà thờ Antôn, tiếp cận các giáo xứ trong thành phố Nha Trang để gửi tài liệu giới thiệu đoàn

thể, để gặp gỡ cộng đoàn mời gọi tìm hiểu gia nhập... nhưng cuối cùng chỉ nhận được những lời hứa để coi lại của các cha xứ và sự lắc đầu hờ hững của đại đa số anh em giáo dân. Một tháng, hai tháng rồi ba tháng, vẫn là con số không to tướng... Trước tình hình không thuận lợi này, may mắn tôi đã được Đức cha Phaolô mách nước - Hay là con chịu khó đi vào vùng Cam Ranh, Ninh Thuận... các khu vực này quy tụ bà con giáo dân chạy nạn chiến tranh từ Quảng Trị, Huế vào, đời sống đạo đức bà con tương đối tốt hơn, không khô cứng như cư dân thành phố chỉ biết lo cơm áo gạo tiền, xem có thể phát triển đoàn thể được không? Tôi vâng lời Đức cha ngay vì còn con đường nào khác và cũng vì may mắn được anh Giuse Hồ Ngọc Hương, một thành viên vừa gia nhập trong Ban Phát triển thông báo, có một cha xứ trẻ trong vùng Cam Ranh quê anh đã đồng ý gặp tôi để tìm hiểu đoàn thể và nếu được sẽ cho phép thành lập xứ đoàn nơi đây. Chúng tôi an tâm lên đường ngay sau khi trao đổi với cha chánh xứ, mặc dù trời đã xế chiều vì lời mời nhiệt thành của

cha - các anh cứ đến giáo xứ, nếu không có nơi nào quen cứ ở lại ăn nghỉ nơi nhà cha.

Trời mờ tối chúng tôi mới đến nơi và quả thật đã được cha xứ, một vị linh mục trẻ đón tiếp chúng tôi niềm nở trong ngôi nhà gỗ đơn sơ, nhỏ bé. Đúng như lời cha đã trao đổi trước, sau khi xem xét tỉ mỉ các tài liệu tôi cung cấp và nghe tôi trình bày sự cần thiết, ích lợi của sự hình thành đoàn thể trong sinh hoạt của giáo xứ, ngài đã vui vẻ, đồng tình chấp thuận ngay và bàn kế hoạch để tiến đến thành lập xứ đoàn trong thời gian sắp đến. Thời gian trôi nhanh, lúc này cũng gần đến chín giờ tối, trong bụng tôi mừng thầm vì kết quả quá tốt đẹp nhưng đồng thời cái bụng cũng đang réo gọi vì suốt ngày nay chỉ lo công việc chạy quanh thành phố Nha Trang có ăn uống gì đâu và giờ đã quá giờ cơm rồi mà sao mãi vẫn chưa thấy cha nhắc nhở gì? May quá, một ông thầy giúp xứ bước vào trao đổi nhỏ với cha gì đó và nhận lấy cái gạt đầu đồng tình. À! Thì ra cha không quên, chắc cơm dọn rồi đây, chúng tôi nhìn nhau trong lòng nhẹ nhõm. Nhưng rồi cha vẫn trao

đổi, vẫn bàn bạc tiếp tục và lời mời ăn cơm vẫn không thấy nhắc đến; chúng tôi lòng dạ thắc thỏm, đầu óc rối bời trả lời câu nọ xọ câu kia... nửa đêm rồi ăn đâu, ngủ đâu đây?

Có tiếng xe gắn máy dừng ở đầu ngõ, thầy giúp xừ bước vào với một gói nhỏ trên tay bước vội ra sau nhà. Lòng tôi khắp khởi mừng thầm, trời ạ! sao cha chu đáo, cầu kỳ quá! đồ ăn ở nhà có gì ăn nấy, cha lại bắt thầy đi mua thêm làm gì vừa tốn kém lại vừa mất thời gian để cha nghỉ ngơi. Năm phút sau, bốn tô mì gói “Con gấu đỏ” bốc khói nghi ngút được thầy khệ nệ bung ra, chiếc gói nhỏ được trình trọng mở bung trên bàn - tám lát chả lụa lớn hơn hai ngón tay được cha ưu ái chia cho chúng tôi mỗi người hai lát, riêng cha và thầy mỗi người chỉ một - Tối rồi! mời các anh ăn tạm! Không chờ cha mời lần thứ hai, chúng tôi làm dấu nhanh như máy và thanh toán tô mì trong chớp mắt. Trong bụng thầm nghĩ, đúng là cha quá bài bản giống như ăn nhà

hàng, ăn khai vị rồi mới ăn cơm. Cha con lại tiếp tục trò chuyện, bốn chiếc tô không dọn xuống rồi mà sao lâu quá không thấy món gì tiếp tục dọn lên thêm - chả lẽ ông thầy lại đang tiếp tục nấu nướng! mười phút, hai mươi phút lẳng lặng trôi qua trong cơn đói vẫn còn âm ỉ, réo gọi trong lòng chúng tôi. Chợt cha nhìn đồng hồ, đứng lên tuyên bố: - Khuya rồi, mình đi nghỉ để mai tôi còn làm lễ; hai anh ngủ tạm trong phòng thầy giúp xừ bên đây. Chúc hai anh ngủ ngon!

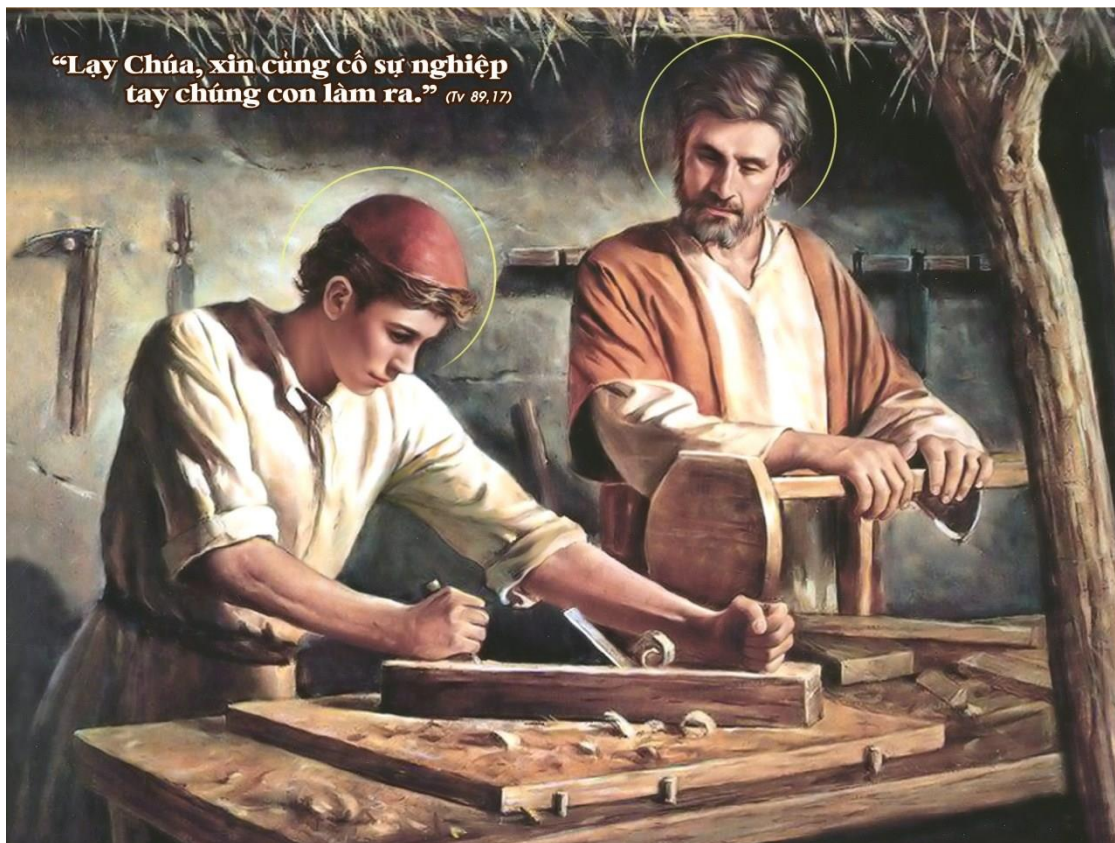
Trời ạ! Chúng tôi sững sốt đứng lên bâng khuâng bước về chỗ nghỉ, may còn quan sát kịp chiếc bình nước lọc cuối phòng trước khi ánh đèn trong nhà chợt tắt - đó là chiếc phao dự phòng, cứu cánh cho những chiếc bụng lép xẹp của chúng tôi suốt trong đêm đầu tiên đầy kỷ niệm ở giáo xứ quá khó khăn mà tôi sẽ trở về thăm lại, là xứ đoàn đầu tiên được thành lập trong giáo phận Nha Trang.

(Còn tiếp)

MẪU GƯƠNG GIA TRƯỞNG

Jos. Hoàng Mạnh Hùng

Ngày nay, khi nói đến từ “gia trưởng”, người ta thường nghĩ ngay đến một người đàn ông độc đoán, cứng nhắc, kiêu ngạo, áp đặt ý chí của mình lên người khác! Thật ra bản thân “gia trưởng” chỉ có nghĩa là người chủ gia đình.

Gia đình là tế bào của xã hội, gia đình có yên ấm hạnh phúc thì xã hội mới ổn định, đất nước mới hưng thịnh. Ngược lại, gia đình lục đục khiến xã hội rối ren, đất nước chậm phát triển.

Trong xã hội hiện đại, vai trò gia trưởng được thể hiện đa dạng và có nhiều thử thách khắc nghiệt hơn. Thật khó để chu toàn nhiệm vụ lãnh đạo, điều hành gia đình mà không bị mang tiếng là có “thói gia trưởng”. Có người nói rằng, một người chồng tốt có thể là người cha tốt, nhưng một người cha tốt chưa chắc đã phải là một người chồng tốt và cả hai trường hợp chưa chắc đã là một gia trưởng tốt!

Con người không thể sống cô độc, nhưng cần thiết phải biết nương tựa vào nhau. Khi chung sống quây quần bên nhau, cần có người đứng đầu, lãnh đạo. Gia đình cũng thế, trong lịch sử có những bộ tộc, dân tộc theo chế độ mẫu hệ dành vị trí này cho người phụ nữ. Nhưng thông thường - cũng như trong truyền thống gia đình Việt Nam - vị trí quan trọng này được dành cho người đàn ông, người cha trong gia đình.

Tùy theo nhận thức, trình độ học vấn, quan hệ xã hội... mà người gia trưởng khi điều hành gia đình được (hoặc bị) đánh giá tốt hoặc xấu. Quan niệm “tề gia, trị quốc, bình thiên hạ” đều bắt nguồn từ việc “tu thân”, nghĩa là việc tu dưỡng đạo đức. Nhiều gia trưởng quá say mê trong việc hành xử quyền gia trưởng, quên việc tu thân nên đã vô tình tạo tiếng xấu cho từ “gia trưởng”.

Nhưng tu thân như thế nào thì tùy theo quan điểm tôn giáo, tín ngưỡng cũng như nhiều lĩnh vực khác nhau. Đối với các gia trưởng Công giáo, mẫu gương tu thân tuyệt vời của Thánh Giuse đáng để chúng ta suy gẫm và thực hành. Ngài đã sống một cuộc đời bình thường của một gia trưởng, cầu nguyện và lao động để bảo vệ, nuôi dưỡng gia đình Nazaret.

Thánh nhân đã cầu nguyện liên li suốt cuộc đời để có thể giữ vững gia đình và cùng gia đình vượt qua những sóng gió cuộc đời. Ngài luôn kết hiệp mật thiết với Chúa, đặc biệt là những khi gia đình thánh gặp phải khó khăn. Nhờ đó ngài luôn nhận ra thánh ý Chúa và mau mắn thi hành. Khi lo âu buồn phiền, khi mừng vui hoan hỉ, Giuse đều chạy đến cầu nguyện với Chúa để đón nhận thánh ý của Người.

Là một bác thợ mộc, Thánh Giuse thấu hiểu lao động không đơn thuần vì mưu sinh, nhưng cao hơn là phương tiện để nên thánh. Ngài đã thánh hóa công việc, những thời khắc lao động là những thời khắc cầu nguyện. Xưởng mộc là nơi ngài gặp gỡ Chúa. Ngài đã khoác cho lao động một ý nghĩa là để cộng tác với Chúa trong công trình sáng tạo và là phương thế để nên thánh.

Dù có phải lao động đầu tắt mặt tối, đổ mồ hôi sôi nước mắt... Ngài vẫn không ngừng luyện tập để sống có trách nhiệm và đạo đức, luôn chọn những điều có ích cho người khác để làm gương cho “cậu bé” Giêsu. Vì thế, *“Đức Giêsu ngày càng thêm khôn ngoan, thêm cao lớn và*

thêm ân nghĩa đối với Thiên Chúa và người ta.” (Lc 2,52). Người học theo nghề của cha Giuse, sống và lớn lên trong bầu khí gia đình nhân loại gương mẫu mà ở đó ta gặp được người gia trưởng chỉ giữ vai trò phụ, nhưng lại nhiệt huyết và thánh thiện tuyệt vời.

Ngày nay, đời sống gia đình Việt Nam đang gặp phải rất nhiều khó khăn. Đa số các người cha thường phải chú tâm vào việc làm của họ và thậm chí vào việc thăng tiến của bản thân đến nỗi lãng quên cả gia đình. Họ để mặc con cái tự lo liệu lấy bản thân, để mặc người vợ với quá nhiều gánh nặng mà không được sẻ chia. Đồng thời cũng có những người cha cảm thấy mình chỉ giữ vai trò phụ, thành quả lao động đem về không nhiều. Một số trường hợp thấy mình vô dụng, bệnh tật, hoặc không cần thiết... khi người mẹ phải đảm nhận vai trò gia trưởng!

Tuy nhiên, phải nhìn nhận chân thật rằng, bóng dáng người gia trưởng vẫn là điều cần thiết. Vai trò của người cha có tính quyết định trong đời sống gia đình, trong việc che chở và nâng đỡ vợ con. Việc vắng bóng người cha hoặc vai trò của người cha không trọn vẹn sẽ ảnh hưởng trầm trọng tới cuộc sống gia đình và việc dưỡng dục con cái. Chúng ta đã thấy trong nhiều vụ án, người phạm tội đã sống trong một gia đình thiếu vắng người cha.

Đức Thánh Cha Phanxicô trong buổi yết kiến chung ngày 28.01.2015 đã than phiền: “Thật buồn là trong xã hội hiện nay, chúng ta đang trải nghiệm một cuộc khủng hoảng nơi cương vị làm cha. Trong quá khứ, thông lệ phổ biến là nhận thức về hình ảnh người cha như là một người độc tài và đôi khi hà khắc; còn ngày nay, chúng ta có cảm tưởng về một sự không chắc chắn và lẫn lộn nơi vai trò của người cha”. Ngài kêu gọi những người làm cha phải có trách nhiệm, và cho rằng những bậc làm cha cần thiết phải nên như mẫu gương và là người hướng dẫn cho con cái trong sự khôn ngoan và đạo đức.

Xin thánh Giuse phù hộ cho các bậc gia trưởng, để họ có thể xây dựng gia đình mình thành cộng đoàn thờ phượng, ngôi nhà hiệp thông, mái ấm nuôi dưỡng và phát triển tình yêu khi thi hành những trách nhiệm là chồng, làm cha và làm chủ gia đình.

CHÚT SUY TƯ TRONG MÙA CHAY

Phaolô Trang Lập Quang
Xđ. Tùng Lâm, GP Đà Lạt

SÁM HỐI

Đặc sản Mùa Chay

Đà Lạt một chiều Xuân mưa bay lất phất. Đã giữa mùa Xuân mà thời tiết vẫn còn se lạnh nên một ít người chẳng muốn bước chân ra khỏi nhà, làm cho cảnh dân sinh ở đây bớt đi phần náo nhiệt, ngoại trừ dãy phố hay trong chợ. Đúng là một thành phố buồn! Tuy có mưa bay nhưng vẫn còn ánh mặt trời đang “thoi thóp” nhuộm vàng mọi vật, làm cho quang cảnh đã buồn lại càng buồn thêm.

Chị Huệ bước vội trên con đường lát nhựa hướng về dãy nhà trọ nơi hai đứa con chị đang ngóng chờ. Bỗng một làn gió nhẹ thổi qua thoang thoảng đưa hương, đó là

hương thơm của hoa Ngọc Lan ở ngôi biệt thự trước mặt làm chị phải dừng chân rồi đưa mắt nhìn vào. Một cảnh hoang vắng trông thật cô liêu ảm đạm. Những bụi cỏ rậm rạp mọc lên ở nhiều nơi, ngay cả hàng rào quanh ngôi biệt thự cũng bị các đám cỏ cao quá đầu người gần như che phủ. Những hồi ức cách đây hai năm chợt sống lại trong chị làm chị cảm thấy lòng mình xao xuyến băng khuâng.

Cách đây mấy năm chị làm công cho anh Thuận là chủ một cửa hàng thủy sản lớn ở Sài Gòn. Có lẽ anh thuộc dạng người càng giàu thì càng bòn mót từng đồng, càng bòn mót

từng đồng thì anh càng giàu thêm.

Hôm ấy nhà anh có năm người khách, có lẽ là khách quý nên anh bày mâm cỗ thật thịnh soạn, toàn là những món ngon mà anh đặt ở nhà hàng rồi nhờ họ mang đến. Những chai rượu ngoại đắt tiền cũng được anh mang ra chiêu đãi để chứng tỏ mình là người hào phóng và hiếu khách. Nhưng người ta chủ yếu là uống chứ chẳng ăn bao nhiêu nên thức ăn thừa lại quá nhiều, mà tủ lạnh thì chứa có hạn nên anh phải vứt đi những số còn lại.

Sau khi dọn dẹp, chị Huệ lấy một ít thịt heo quay và thịt nai rồi cho vào giỏ và cảm thấy lòng mình tràn ngập một niềm vui khi nghĩ đến hai đứa con đang đợi ở nhà. Tuy chỉ là thức ăn thừa nhưng đối với chị, đó là những món ngon mà chẳng bao giờ chị có thể mua được cho chúng, chắc chắn chúng rất vui mừng hơn hở.

Bỗng anh Thuận bước tới quát lớn.

- Lôi hết ra ngay! Tôi ghét nhất là thói ăn cắp vặt.

- Dạ!... Dạ... đây là đồ vứt đi mà? Em lấy một ít về cho hai đứa nhỏ.

- Chẳng có gì là vứt đi cả! Chị nuôi con thì tự đi mà mua. Còn tôi nuôi chó cũng phải cho nó ăn chứ! Chỗ thức ăn này có đủ cho ba con chó không?

- Em xin lỗi! Lần sau em không dám nữa.

- Không có lần sau gì hết! Đồ đạc nhà tôi thì nhiều. Đã có tính gian dối thì hôm nay là chuyện nhỏ, ngày mai sẽ là chuyện lớn. Nghỉ việc đi. Tôi thanh toán luôn.

Chị Huệ hốt hoảng cố nài nỉ, đôi mắt chị đỏ hoe gần như muốn khóc.

- Em không biết tìm việc ở đâu nữa? Tha cho em đi. Em biết lỗi rồi mà!

Chị lo sợ vì trong những ngày này ở Sài Gòn dịch Covid vẫn đang hoành hành. Tuy đã có vacxin nhưng số ca tử vong vẫn còn nhiều và vài nơi cũng bị phong tỏa nên kiếm việc trong thời gian này rất khó. Hơn nữa chị còn hai đứa con nhỏ, nếu không có việc làm thì mẹ con chị biết lấy gì mà sống.

Thấy chị Huệ khóc lóc van xin mãi, anh Thuận mới hỏi.

- Chị có chịu bỏ nhà ở đây lên Đà Lạt làm không?

- Ở đây em chỉ ở nhà trọ. Làm ở đâu cũng được! Mà làm cho ai ở trên đó?

- Làm cho tôi! Tôi mới xây xong một ngôi biệt thự ở Đà Lạt cách đây mấy tháng. Điện nước đầy đủ rồi nhưng chưa có bàn ghế tủ giường. Ở đó chị chỉ có việc trông coi nhà cửa để người ta khỏi phá phách. Nói chung là ở cho có người thôi. Còn sớm tối chị tưới vài cây cảnh. Ngày mai tôi sẽ chở một số chậu hoa lên rồi trồng vài cây Ngọc Lan. Cây này trồng hơn một năm mới có hoa nhưng hoa rất thơm.

- Anh giỏi thật! Còn trẻ chưa vợ con mà đã xây được biệt thự ở Đà Lạt.

- Nếu xây khách sạn thì tốt hơn! Khách sạn là tiền sống còn xây biệt thự là tiền chết. Biết vậy nhưng tôi không có người nhà quản lý.

Sở dĩ anh nói như vậy vì bà con họ hàng của anh đều định cư bên Mỹ. Nhiều lần họ muốn

bảo lãnh anh qua nhưng anh luôn từ chối, vì ở đây anh đang ăn nên làm ra mua bán phát đạt, chẳng dại gì mà sang bên đó.

Ngôi biệt thự tọa lạc trên một ngọn đồi ở Đà Lạt. Thời tiết nơi đây mát mẻ quanh năm nên hai đứa con chị rất thích nhưng chúng phải nghỉ học, vì tiền lương của chị quá ít ỏi không đủ để chúng có thể cấp sách đến trường. Với anh Thuận, một người tính toán quá mức, “ăn một ký sắt phải để được mười ký đĩnh” nên anh trả lương cho chị rất “bèo” vì cho rằng chị không phải làm gì cả, mà chỉ ở cho có người để không ai phá phách và xem đây như một ngôi biệt thự hoang. Với đồng lương “chết đói” này chị phải dè sẻn từng hào mới đủ sống thì làm sao hai đứa con chị có thể đi học được.

Trong một lần đi mua gạo, chị mua loại rẻ tiền nhất. Chị chủ quán vô tình hỏi.

- Chị mua cho chó hay cho gà?

- Em mua cho em đó chứ!

Rồi chị kể lại tất cả mọi chuyện. Chị chủ quán liền nói.

- Em có quen một nhóm người chuyên cắt bông khoán. Mỗi ngày họ kiếm được năm trăm đến sáu trăm ngàn đồng gấp mười lần tiền lương của chị. Nếu chị đồng ý em sẽ giới thiệu cho. Hoàn cảnh của chị chắc chắn họ nhận ngay. Còn hai đứa con chị sau giờ học hoặc những lúc rảnh rỗi có thể đi lồng bông cũng có tiền.

Sau vài lần thử việc, chị quyết định không làm cho anh Thuận nữa rồi theo nhóm cắt bông khoán. Cũng từ đó cuộc sống của chị không còn chật vật và hai đứa con cũng được cấp sách đến trường.

Riêng anh Thuận, sau khi chị nghỉ việc, anh ra sức tìm người trông coi ngôi biệt thự nhưng chẳng ai muốn làm vì đồng lương quá “bèo”. Ít lâu sau anh nhiễm Covid rồi già từ cõi thế khi tuổi đời chưa đến ba mươi. Đã gần hai năm mà người thân của anh bên Mỹ chưa về tiếp quản nên ngôi biệt thự trở nên điêu tàn, hoang vắng.

Anh là kẻ lăm tiền nhiều của nhưng cuộc sống của anh chắc gì được hạnh phúc bình an, vì cứ mãi mê chạy theo đồng tiền rồi để nó làm chủ đời mình. Cuộc sống con người thật ngán ngùi, mong manh nhưng anh không biết tận hưởng những ngày tháng bình an hạnh phúc, không biết tận hưởng những dư vị ngọt ngào của cuộc sống mang lại mà cứ mãi căng mình suy tính, lo âu giành giật... vì “thương trường là chiến trường”.

Do xem tiền “là tiên là phật”, anh đã đưa nó lên vị trí thượng tôn nên “nhân chi sơ tính bổn thiện” trong anh gần như biến mất. Từ đó, tương quan giữa anh với những người cùng khổ thiếu vắng một tình yêu. Để rồi khi nhắm mắt xuôi tay anh có mang được chút gì về chốn vĩnh hằng đâu mà chỉ để lại những tiếng xấu cho đời và linh hồn cũng phải đọa đày trong cảnh trầm luân vì thiếu đức yêu thương.

Cuộc sống của anh làm người ta liên tưởng đến dụ ngôn “ông nhà giàu và anh

Ladarô nghèo khó” và cũng gọi cho chúng ta nhớ đến câu nói của thánh Ignatio “Lời lãi cả thế gian mà mất linh hồn thì có ích gì.”

Để chuẩn bị thật tốt cho đời sau “chúng ta hãy canh thức, vì chúng ta không biết ngày nào Chúa sẽ đến” (Mt 24,42).

Vì thế, mùa Chay là thời điểm thích hợp, cũng là lời mời gọi chúng ta hãy giao hòa cùng Thiên Chúa và với mọi người, biết nhìn lại chính mình một bản ngã yếu đuối bất toàn luôn cần đến lòng thương xót của Chúa và quyết tâm thống hối ăn năn.

Trong mùa Chay, chúng ta phải làm mới lại tâm hồn mình bằng cách bỏ đi những thói hư tật xấu, những tham lam ích kỷ hẹp hòi... nhất là phải cầu nguyện ăn chay và làm việc bác ái. Mùa Chay cũng nhắc nhở chúng ta chỉ là bụi tro rồi sẽ trở về với bụi tro và sách Giảng Viên cũng dạy rằng “Mọi sự ở trên đời đều là phù vân. Người người vất vả ra công làm việc nhưng khi chết chẳng

mang theo được gì mà phải bỏ lại tất cả. Đối với con người trọn cuộc đời chỉ là đau khổ, bao công khó chỉ mang lại ưu phiền! Ngay cả ban đêm, nó cũng không được yên lòng yên trí. Điều ấy cũng chỉ là phù vân” (Gv 222).

Vì thế chúng ta đừng quá bận tâm về của cải vật chất mà hãy sống đúng với tinh thần Phúc âm và Chúa cũng nhắc nhở chúng ta “Anh em phải coi chừng, phải giữ mình khỏi mọi thứ tham lam, không phải vì dư giả mà mạng sống con người được bảo đảm nhờ của cải đâu” (Lc 12,15). Còn Thánh Phaolô thì khuyên răn “Nếu có cơm ăn áo mặc ta hãy lấy thế làm đủ. Còn những kẻ muốn làm giàu thì sa chước cám dỗ, sa vào cạm bẫy và nhiều ước muốn độc hại; đó là những thứ làm cho con người chìm đắm trong cảnh hủy diệt tiêu vong. Thật thế. cội rễ sinh ra mọi điều ác là lòng ham muốn tiền bạc, vì buông theo lòng ham muốn đó nhiều người đã lạc xa đức tin và chuốc lấy bao nỗi đớn đau xâu xé” (1Tm 6,8-10).

NGƯỜI ĐÁNH MẮT TRÁI TIM (tt)

Song Huỳnh

....

Giọng kể trầm trầm của ông chợt dừng lại, một cơn rùng mình khe khẽ chạm vào vai ông.

- Cha lạnh hử cha?

Làn sương mong manh ban đầu giờ đã đan kết dày đặc bao trùm cả mọi vật trong khu tượng đài; ánh đèn vàng heo hắt như nhòa đi trong lớp mây mù, phóng ra những tia ánh sáng yếu ớt vàng vọt, không đủ soi sáng không gian mờ ảo. Ông nhẹ nhàng đứng lên choàng chiếc áo khoác lên vai vị linh mục.

- Trời đang trở lạnh, hay cha hãy vào phòng nghỉ đi cha, chuyện đời con còn dài dòng lắm.

Trong dáng ngồi suy tư bất động, tiếng thầm thì của cha sở vang lên chỉ vừa đủ cho ông nghe:

- Không! Trong cả cuộc đời, đôi khi ông chỉ được một đôi lần tâm sự bày tỏ và tôi cũng vậy, chỉ một đôi lần tôi có được dịp lắng nghe. Ông hãy tiếp tục tâm tình với Chúa những ẩn khuất của cuộc đời. Tôi tin Người cũng đang lắng nghe ông.

- Cảm ơn cha!

...Kể từ đó, cuộc đời ông dần mãi thông dong trên bước đường xây dựng sự nghiệp. Với sự năng nổ, tinh thần cần cù, nhẫn nại, quyết tâm làm giàu của một con người bước ra từ chốn khó, việc kinh doanh của ông ngày càng thuận lợi, phát đạt. Rồi những đứa con lần lượt ra đời, bổ sung vào niềm hạnh phúc của riêng ông: lắm của, nhiều con... duy chỉ có một thứ duy nhất đang mòn dần trong cuộc đời ông - Đức tin. Giờ đây, chỉ có một niềm tin quan trọng mà ông đang hết lòng tìm kiếm:

quyền lực. Đó là thứ tham vọng duy nhất của tuổi trẻ mà ông chưa thực hiện được trọn vẹn - "Tiền của, con cái đủ đầy, nhưng địa vị chưa được cao sang". Trên đường làm ăn, ông vẫn phải chiều chuộng, quì lụy nhiều người có chức có quyền để công việc làm ăn được thuận lợi. Đây là nỗi mơ ước thầm kín mà ông vẫn chưa có: được mọi người trọng vọng, kính nể, cây trôn...

Rồi cơ hội cũng đã đến với ông. Trong một buổi tiệc chiêu đãi của một quan chức cao cấp mà ông có dịp giao tiếp của thành phố, ông đã tìm thấy được sự cảm phục, nể vì của viên quan chức bởi năng lực nhạy bén, khả năng kinh doanh và sự thành đạt của ông. Trong lúc vui say, ông ta đã phóng khoáng tuyên bố: rất tiếc vì ông đã có gia đình, chứ nếu không ông ta sẽ gả đứa con gái độc nhất của mình, đi kèm với một địa vị kha khá trong cơ quan của ông ta cho chàng trai trẻ giỏi giang này. Lời vui thoáng qua nhưng đối với ông đây là một cơ hội may mắn bất ngờ giúp ông đạt được tham vọng. Ông đã âm thầm lên kế hoạch, tìm kiếm cơ hội tiếp cận với gia đình viên quan chức, tiếp xúc với ngay chính cô con gái của ông ta. Những buổi tiệc sinh

nhật linh đình dành cho từng thành viên trong gia đình, những món quà chúc mừng chất lượng, đáng giá. Thế rồi, ông cũng đạt được kế hoạch đã vạch ra. Gia đình viên quan chức ngày càng có cảm tình sâu đậm với chàng trai trẻ đa tài, giàu sang, đã xem ông như người thân trong gia đình; cô con gái quen với cuộc sống hưởng thụ xa hoa, thích những cuộc vui chơi tung bừng thâu đêm suốt sáng, và nhất là những món quà tặng quý giá đắt tiền, cuối cùng đã xiêu lòng trước sự đeo bám công phu, quyến rũ của ông.

Giờ đây, chỉ có một trở ngại duy nhất là cái gia đình nhỏ đang hiện diện mỗi ngày với ông, mà muốn tiến đến con đường công danh, hoạn lộ - ông phải kiên quyết, dứt khoát giải quyết những cản trở trên đường. Vợ ông ngỡ ngàng, các con ông vô cùng hốt hoảng, gia đình bên vợ hết sức khuyên can - Mặc, lòng ông đã quyết. Ông đã chọn đi một con đường của

riêng mình, mặc cho tội lỗi chất chồng thêm tội lỗi. Cân nhắc trước những công danh, vinh hoa thên thang trước mắt so với niềm vui nhỏ bé nơi gia đình, ông đã quyết tâm dấn sâu thêm vào con đường lầm lạc: ly hôn với người vợ đã yêu thương gắn bó, hết lòng nâng đỡ, chăm sóc ông buổi ban đầu còn nhiều gian nan, khốn khó nơi thành phố này.

Cuộc đời ông lại bước sang một ngã rẽ mới. Thực hiện lời hứa lúc trước, ngay sau một lễ cưới linh đình, vị quan chức đã bố trí ngay cho người con rể một chức vụ trong cơ quan quyền lực của ông. Vai trò tuy khiêm tốn nhưng lại nằm ở nơi nhiều người phải đến để cầu cạnh, nhờ vả, một nơi có thể ngồi mát ăn bát vàng. Nhưng thói đời đâu đơn giản, khi được voi người ta lại thích đòi tiên. Khi đã thực sự hòa mình vào bộ máy của cơ quan, ông mới thấy rằng vị trí mình đang ngồi chỉ là một chỗ cò con, ăn tạm, uống bọ, chỉ chờ nhặt đôi ba đồng tiền lẻ. Tham vọng của tuổi trẻ trong ông tiếp tục thúc đẩy, bằng khả năng bén nhạy, bằng tất cả mối quan hệ và nhất là bằng mọi thủ đoạn: đút lót, mua chuộc, kể cả những hành vi xấu xa, đê tiện nhất...

Ông đã tìm mọi cách để len lỏi tiến lên - một vị phó phòng đánh mất tài liệu quan trọng, một vị trưởng phòng bị lộ tin thất bại trong việc đấu thầu, một phó giám đốc giỏi giang bị gài bẫy chụp ảnh vi phạm đạo đức... Tất cả đều có bàn tay của ông và cuối cùng địa vị cao nhất của cơ quan đã thuộc về ông.

Ông hạnh phúc đứng trên đỉnh cao của quyền lực, mọi người đến với ông đều có sự e dè, kính sợ, ngay cả đến vị bố vợ giờ đã về hưu đôi lúc khi gặp ông cũng phải khép nép, nể vì. Đi kèm với quyền lực là quyền lợi. Như một con bạc khát nước, bù lại thời khó khăn, thiếu thốn thuở hàn vi - ông ăn mọi thứ đút lót khỏi cần biết phải trái, nhận mọi loại chung chi thượng vàng hạ cám, bất kể đúng sai. Với ông, đây là cơ hội độc nhất trong cuộc đời, nếu không lợi dụng thì lúc nào mới đạt được ước vọng cháy bỏng hằng mơ ước - Sang giàu, quyền lực.

Cuộc đời ông giờ đây như được đặt trên đỉnh cao của một lâu đài nơi ốc đảo. Người ta sợ hãi ông, đồng thời cũng xa lánh, khinh bỉ, ác cảm với ông, một con người đã xây dựng sự nghiệp bằng cách đạp đổ tất cả

để tiến lên, bất chấp mọi hậu quả, mọi nỗi đau, mọi cuộc đời bị chà đạp... một con người giàu có mà ti tiện: bủn xỉn với nhân viên, từ chối mọi sự vận động hỗ trợ, giúp đỡ những người nghèo khó, hoạn nạn, ngay cả những nạn nhân của thiên tai, bão lụt... với ông, tất cả đã có mọi người lo, không việc gì phải liên quan đến ông, nhất là liên quan đến túi tiền của ông.

Giờ đây, điều quan tâm duy nhất của ông là mỗi chiều được đi dạo chơi trên chiếc xe hơi đời mới bóng loáng, cặp kè bên hông cây vợt tennis đắt tiền, để có dịp gặp gỡ các đại gia, quan to, mặt lớn, các kiều nữ trẻ trung, sáng giá... nơi những nhà hàng, khách sạn nhiều sao. Chỉ ở những nơi đó, với những con người đó, khả dĩ mới có thể moi được túi tiền chật hẹp của ông.

Giờ đây, niềm vui quan trọng nhất trong cuộc đời ông không còn là vợ đẹp, con ngoan... mà chính là trong chiếc tủ sắt bự sụ, vững chãi ở giữa căn phòng rộng lớn của ông. Hằng đêm, trước khi bước vào giấc ngủ, ông say sưa đếm đi đếm lại hàng cọc tiền thơm phức mùi bạc mới, vuốt ve không biết chán những thỏi vàng ròng rực

rỡ, ngất ngây vốc từng bụm hạt xoàn lấp lánh, kiêu sa.. “ - Thế là quá đủ! Giờ đây mình không biết còn phải mơ ước thêm điều gì?” với ông bây giờ, mọi người trong gia đình không hề tồn tại, kể cả cái gia đình ngày xưa đã từng nuôi ông khôn lớn, đang chết dần vì nhớ thương ông nơi nẻo đất khốn khó quê nghèo.

Thời gian lặng lẽ trôi đi, tuổi đời chồng chất, công danh sự nghiệp lên đến đỉnh cao rồi cũng đến ngày xuống dốc. Những công việc làm ăn khuất tất, lươn lẹo trước đây còn được bọc kín nhờ có người chở che, do sự tính toán hào phóng của ông thì nay đã bị lộ tẩy, bỏ rơi, vì ông từ ngày có quyền lực, càng quá keo kiệt, so đo, nên dần được các cơ quan điều tra khám phá. Bao nhiêu của cải, bạc tiền được tuôn đổ ra, ngay cả cô vợ trẻ giờ cũng trở thành một món hàng trao đổi để mong tìm được sự chở che cho những tội lỗi nặng nề. Rủi thay, kẻ cắp đã gặp bà

già, cuộc đời ông gieo gì gặt nấy; tất cả những tính toán lo toan tổn kém của ông, đáp lại chỉ nhận được những lời hứa hảo, cả đến cô vợ ngọt ngào, kiêu sa ngày nào, ông định lợi dụng tương kế mỹ nhân để mong mua chuộc quan trên, hầu xin giảm tội cũng đã lạnh lòng tỵ kế, quay lưng chạy theo người tình mới có chức có quyền. Khi cuộc điều tra càng rõ dần, những người hứa đỡ đầu cho ông cũng bắt đầu ngoảnh mặt - Họ sợ ông liên lụy tới họ - ông đành phải chịu ngưng chức để chờ xử lý, chờ sự phán xét về những tội lỗi của mình. Ngôi biệt thự nguy nga ngày nào giờ đây chỉ còn là một cái lâu đài thênh thang, hoang vắng - ngôi nhà tù giam giữ chính riêng ông.

- Thưa ông! Có người lạ muốn tìm gặp ông!

- Là ai? Ở đâu? Sao không mời vào phòng khách!

- Con có mời nhưng bà ta chỉ xin được gặp ông một lúc ở ngoài cổng thôi!

- Rách việc! Thế cũng vào đây bấm với báo! Không bước được vào nhà thì cũng nên rút đi chứ cần gặp gỡ làm chi! Ra bảo

bà ta, tôi không có nhà, có gì cần thì cứ nhắn lại.

- Vâng ạ!

Ông bực bội vì một buổi sáng bị quấy rầy, với người khách không mời mà đến - chắc cũng xin xỏ, nhờ vả gì đây! Mà giờ thì mình còn giúp được gì? Ông chua chát thầm nghĩ. Tách trà thơm thường ngày sao hôm nay bỗng dưng chát đắng, nhạt nhẽo, ông với tay hất tung ra đường.

Tiếng người giúp việc chọt vang sau lưng:

- Thưa ông! Con đã nói rõ ý ông! Bà ta không nói gì, chỉ xin gửi lại ông ít quà ngày xưa ông thích.

Tiếng “ngày xưa” vừa buông ra đã làm ông bật ngay dậy.

Người khách là ai mà biết chuyện ngày xưa của ông. Ông bước vội ra cửa, chiếc túi vải gai xỉn màu nằm bên kệ cửa làm ông sửng sốt. Hình ảnh quen thuộc của chiếc túi vải gai đan bằng sợi dứa rừng đơn sơ, đã từng len đầy những hạt gạo trắng, những bó cá khô, những trái ngọt sau vườn dành riêng cho ông trước mỗi lần ra đi rời quê nghèo lên thành phố học, đã làm trái tim ông như nghẹn lại. Ông mở nhanh sợi dây buộc, đúng rồi, sợi dây rút mảnh mai nhưng chắc chắn và cách thắt cột như ngày xưa không thể nào làm lẫn được, nó chỉ có ở quê nhà.

Một bịch ruốc khô thơm mùi biển mặn, hai nải chuối cao rừng vừa điểm chấm kim, chai mật ong núi... ông buông vội chiếc túi chạy nhanh ra cổng. Đại lộ buổi trưa hè vắng tênh không một bóng người, hai bên đường vẫn lặng lẽ những hàng sao với những chiếc lá vàng âm thầm rụng rơi theo gió. Ông thất thần chạy lang thang đầu trên, xòm dưới mong tìm lại một bóng người mà ông đã biết đó là ai. Chiếc túi này chỉ có mẹ thường

dùng và cách buộc dây, thắt nút chỉ riêng theo cách mẹ. Mẹ ơi! Ông thảng thốt trong lòng. Bà khách lạ kia chính là mẹ! Chỉ có mẹ mới đến tìm con mà thôi! Vì trên đời này, chỉ có con đành xa bỏ mẹ chứ đời nào mẹ nữ bỏ con - cho dù bây giờ con đã trở nên giàu sang phú quý, không dám nhìn nhận mẹ, hay thân tàn ma dại, không kẻ đoái hoài - Với mẹ, con bao giờ vẫn là con của mẹ. Con biết, mẹ cố chỉ tìm con một lần để được nhìn thấy con, cho dù con có nhìn mẹ hay không? Thế mà, con nữ xưa đuổi mẹ, con bất hiếu quá mẹ ơi!

Ông lảm nhảm như một người điên trên đường phố, chân không giày dép, quần áo xốc xếch, mắt láo liên đi tìm bóng mẹ. Mẹ ơi! con chỉ nghĩ đồng tiền sẽ thay con làm điều hiếu để, trả ơn trả nghĩa công lao cho cha, cho mẹ, nhưng con đâu biết rằng, mẹ chỉ cần có con hơn biết bao thứ của nả, bạc tiền nào khác. Ông điên cuồng tất tả chạy tìm mẹ khắp nơi, để rồi cuối cùng gục ngã ngất lịm bên đường.

(Còn tiếp)

TÌNH YÊU CÒN MÃI

BCT

Hôm nay, hẳn tự thưởng cho mình có được một buổi chiều nhàn rỗi! Không đọc sách, không phải viết bài, cũng không cần xem tivi, cũng không đọc tin tức! Vì một lý do vô cùng đặc biệt, hôm nay là ngày “sinh nhật trên trời” lần thứ mười một của người bạn thân nhất mà hẳn từng có! Cầm ly cà phê trong tay, hẳn kéo ghế ra và mơ màng nhìn ra bên ngoài cửa sổ. Những hạt mưa bay lất phất của buổi chiều thu nhẹ nhàng đưa hẳn về với vùng trời kỷ niệm ngọt ngào yêu thương, nơi đó từng là khung trời mộng mơ của tuổi trẻ, có những người bạn rất thân, và đặc biệt nhất là cô bạn gái đầy yêu thương của hẳn; nơi đó có những e ấp, ngọt ngào của tình yêu thuở ban đầu...

Hẳn vừa về đến nhà thì chuông điện thoại đã reo vang. Ở đầu dây bên kia là giọng nói thảng thốt của Hạnh: “...cậu có biết tin gì chưa? Giang đã bị tai nạn chiều nay... chết rồi... mới

được đưa về nhà! Sắp xếp và đến ngay nhé! Mình sửa soạn đi đây!...”. Hẳn đờ đẫn cả người, buông rơi cái túi xách xuống nền nhà! Sao lại có thể như vậy chứ? Mới chiều hôm trước đây vẫn còn gặp nhau, vẫn còn trò chuyện vui vẻ kia mà? Giang là cô bạn thân nhất của hẳn, cùng với Hạnh và Tuấn hợp thành một nhóm “bộ tứ” gắn bó cùng nhau đã hơn mười năm nay, từ những tháng năm trung học, đến lúc lên giảng đường và bây giờ khi đã tốt nghiệp và đi làm. Hơn nữa, hẳn và Giang cũng vừa chính thức hẹn hò khoảng mấy tháng nay. Làm sao một người bạn đáng yêu, dễ mến, hoạt bát, tốt nghiệp đại học với tấm bằng loại ưu như thế lại sớm ra đi khi còn chưa kịp lãnh tháng lương đầu tiên? Một tương lai rộng mở, một chân trời đẹp để hẳn ước mơ giờ đây lại kết thúc đột ngột thế này sao? Hẳn muốn gào lên, muốn khóc cho thật to, tại sao trời xanh lại bất công như vậy; sao người tốt lại sớm phải ra đi, có

sao không phải ai khác mà lại là cô ấy, là người yêu của hắn; lẽ nào kết cục của mối tình đầu lại bi thảm như thế sao?

Hắn đến nhà Giang khi đã hơn 22g đêm. Trời đang có mưa nhè nhẹ. Nhà vẫn còn rất đông người đến viếng, để chia buồn và cũng để tỏ lòng thương xót cho một thiếu nữ trẻ nhưng không may vẫn số. Bên trong nhà có một tượng Chụ Nạn và một dòng chữ “chính lúc chết đi là khi vui sống muôn đời” cùng với lá cờ đạo màu tím trước cổng, gọi cho hắn nhớ rằng bạn hắn là một người công giáo. Điều này hầu như hắn đã quên từ lâu, vì dù đã từng đến đây chơi nhiều lần hồi trung học, nhưng ở cái vùng quê nghèo miền Tây Nam Bộ này, người có đạo hiếm lắm, chỉ đếm được trên đầu ngón tay thôi; về sau khi lên thành phố hắn mới thấy có nhiều người có đạo hơn.

Bạn của hắn đang nằm đó, lặng lẽ, bình yên sau lớp kính buồn. Cũng mái tóc dài thon thả ấy, đôi mắt này và cũng vành môi kia nhưng tất cả giờ đây đã trở nên lạnh lẽo; đôi mắt không còn long lanh, tinh nghịch và vành môi kia cũng chẳng bao

giờ còn thốt ra những lời ngọt ngào, thánh thót nữa... Khi biết bạn hắn yêu nhau, bạn bè thường hay nói đùa rằng, tên của tụi hắn ghép chung lại sẽ thành tên dòng sông thơ mộng, êm đềm nhất miền Tây với đôi bờ là những vườn trái cây sum suê, trĩu quả.

Hắn nhớ lại lần trước, sau khi hai đứa cãi nhau, Giang là người nói lời xin lỗi sau khi hai đứa cùng nhau đi ăn chè. Hôm đó, Giang có nói là “Em mong tình cảm của mình sẽ đẹp và ngọt mãi giống như ly chè này. Chúng ta sẽ ở bên nhau khi thịnh vượng cũng như lúc gian nan, chia sẻ với nhau mọi ngày, những niềm vui nỗi buồn trong đời sống nhé!” (Câu này mãi rất lâu sau này hắn mới biết là nó được các đôi tân hôn dùng để tuyên hứa trọn đời bên nhau trong ngày hôn lễ). Dĩ nhiên bữa đó là ngày hắn vui mừng và hạnh phúc biết chừng nào!... Hắn cảm thấy mắt mình nhòa đi, bên tai còn nghe tiếng đọc kinh và giai điệu trầm buồn của một bài ca cầu hồn tha thiết. Có ai đó đưa cho hắn một cuốn sách, nhưng với một kẻ ngoại đạo như hắn thì nào có biết đọc kinh hay hát cầu nguyện gì đâu.

Tuy vậy, hắn cũng cầm lấy và lẩm bẩm hát theo một vài đoạn "...sự sống không mất nhưng chỉ đổi thay, ...dù sống hay chết tin còn ngày mai...".

Đã nhiều ngày sau đám tang, hắn vẫn sống vật vờ như một cái bóng, ngẩn ngơ như kẻ mất hồn. Hắn cũng không nhớ hắn đã ở đám tang bao lâu và ra về lúc nào. Sau đó, hắn điên cuồng lao đầu vào công việc, làm không ngưng nghỉ, làm cả ngày lẫn đêm! Để rồi sau đó, trong nhiều ngày lại sống trong mệt mỏi và chán chường. Hắn âm thầm, khép kín mình lại, không muốn gặp gỡ, trò chuyện với ai: sáng sớm lặng lẽ đến công ty trước nhất, rồi khi chiều buông, hắn là người rời khỏi phòng làm việc sau cùng. Trong đầu hắn đang tràn ngập những câu hỏi không có lời giải đáp: cuộc đời này sống để làm gì, vì sao người tốt lại phải chết

sớm, con người rồi sẽ đi về đâu, có tình yêu vĩnh cửu không, có tình yêu nào không bao giờ chết, chẳng hề xa nhau không... Sau giờ làm việc, hắn đến nhà sách, vào thư viện cũng như lên mạng đọc sách để mong tìm câu trả lời. Hắn đọc những câu chuyện dân gian, tìm kiếm trong văn học nhưng vẫn không thấy; hắn lại đọc các sách về Phật giáo, cũng chẳng tìm ra. Không có câu trả lời nào làm cho hắn thấy thoải mái, ở đâu hắn có thể tìm được tình yêu vĩnh cửu? Một buổi chiều thứ Bảy, đi làm về ngang qua một ngôi thánh đường, tiếng chuông ngân vang báo hiệu sắp đến giờ lễ, chợt làm cho hắn cảm thấy bồi hồi. "Ừ nhỉ, Công giáo cũng là một tôn giáo lớn, có thể có điều gì hay chăng, sao mình không thử tìm hiểu xem, ngày xưa Giang cũng là một người công giáo...". Hắn rụt rè dừng lại bên hông nhà thờ; có thể vì trong nhà thờ rất đông người nên có nhiều người đang phải tìm chỗ đứng bên ngoài. Hắn cảm thấy có thêm chút tự tin "đông người như vậy, lại có nhiều người phải đứng thế kia. Chắc là không ai chú ý đến mình đâu!". Bên trong, tiếng

của linh mục đang say sưa với bài giảng của ngài, hẳn có thể nghe rõ mồn một từ chỗ đứng. Ngài đang giảng về tình yêu Thiên Chúa gì đó, đại ý nói rằng Thiên Chúa yêu thương con người đến nỗi sẵn sàng chết vì họ, những ai tin vào Chúa thì được sống muôn đời. Tình yêu của Ngài là vĩnh cửu và qua Ngài, mọi người sẽ được hiệp thông với nhau, kẻ sống và người chết đều được Ngài yêu thương... Tự nhiên, hẳn thấy lòng khoan khoái lạ lùng, có một sự bình yên trong tâm hồn mà từ trước đến giờ chưa khi nào hẳn có được. Bất giác, hẳn tự mình nở một nụ cười thoải mái. Hẳn có một cảm giác là, ở đâu đó, nét mặt thân quen của Giang đang nhìn hẳn, mỉm cười...

Cơn mưa Thu chiều nay lật giở lại từng trang nhật ký cuộc đời hẳn. Hơn ba năm sau khi được tình cờ nghe bài giảng của cha xứ về tình yêu Thiên Chúa trong buổi chiều cuối tuần đó, hẳn bắt đầu tìm hiểu sâu hơn về đạo Công giáo và đã chính thức trở thành một Kitô hữu. Điều đáng nói hơn, hẳn còn quyết định ra đi theo tiếng gọi của Tình Yêu để bước vào sống

đời thánh hiến. Hẳn đã tìm ra được tình yêu vĩnh cửu, hẳn biết rằng trong tình yêu Chúa, hẳn có thể hiệp thông cầu nguyện, giúp đỡ cho nhiều người khác nữa: cho gia đình, bạn bè, người thân của hẳn và dĩ nhiên trong đó có cả Giang, mối tình đầu tiên và có lẽ cũng là mãi mãi.

Giờ đây, hẳn đã chính thức được khấn dòng và trở thành tu sĩ. Hẳn sẽ cầu nguyện cho Giang “khi khoẻ mạnh cũng như lúc ốm đau, mọi ngày trong đời mình”. Hẳn sẽ tiếp tục viết nên câu chuyện tình yêu, tình yêu dành cho Thiên Chúa và cho mọi người. Chuyện tình yêu của hẳn giờ đây sẽ không còn dang dở, chẳng hề đơn côi mà đã hoà chung vào trong lòng nhân thế, và trong đó chắc chắn sẽ luôn có hình bóng của Giang, mối tình đầu tiên đã mãi in sâu trong cả cuộc đời hẳn.

CẢM HÓA BẰNG CON TIM

Dung Nguyễn

Ở cái tuổi đang lớn, cha mẹ vất vả làm thuê từ sáng đến tối mịt mới về, không có thời gian và kiến thức hướng dẫn con khi sống trong xã hội tiến bộ từng ngày, em như cây hoang dại không được chăm sóc, ngu ngơ hòa mình vào đám bạn nghỉ học. Em hay kéo bè lũ đánh nhau, uy hiếp những bạn cùng trang lứa, trở thành thiếu nhi cá biệt trong nhà thờ: Lầm lì, nói tục, trốn học Giáo lý, đi lễ không vào nhà thờ. Tuổi ấy mà vẫn chưa lãnh nhận Bí tích Thêm Sức.

Một lần kia, đang giờ lễ thiếu nhi, thấy em vẫn đi lang thang ngoài đường gần khu vực nhà thờ, tôi đến hỏi han. Em tỏ bày bất mãn với môi trường gia đình, cha mẹ mãi làm không gần gũi chuyện trò, bị anh chị Giáo lý viên xem như thành phần bỏ đi, không còn giá trị con người... và em không có bất cứ niềm tin hay cơ hội nào để được sửa đổi. Chán, và buồn.

Em chơi vơi trên lối nhỏ cuộc đời, thiếu săn sóc từ gia đình, chịu sự khinh khi, xem thường của mọi người. Đường

như em biết lỗi, nhưng không có điểm tựa để vươn lên. Là Giáo lý viên, thỉnh thoảng tôi cũng gặp vài thiếu nhi chưa ngoan, nhưng với em thật khác. Tôi nghĩ phải “kết bạn” động viên em sửa mình, dự lễ và trở lại lớp Giáo lý; kiên nhẫn lắng nghe em trải lòng những ưu tư vụn vặt. Một tháng sau, em đổi thay rõ rệt, trở lại tham dự các sinh hoạt của đoàn thiếu nhi, nên ngoan ngoãn hơn. Có lần em nói: “Con nghe lời vì cảm nhận tình thương chân thành. Nói chuyện với cô, con thấy bình an, vui tươi. Con không bị coi thường khinh chê...”

Một trải nghiệm trong vai trò huấn giáo. Thật vậy, giáo dục luôn ưu tiên hiện diện song hành để khơi dậy những nhân tố tốt lành nơi người trẻ, nhất là trẻ lứa tuổi thiếu niên, ngoài việc chăm sóc thể lý, các em cần nâng đỡ tinh thần. Do đó, cách giáo dục nên uyển chuyển phù hợp, thích ứng với thời đại và có những nguyên tắc nhất định.

- Giáo dục trong tâm tình bao dung, yêu thương

Xã hội tiến bộ, văn hóa mở rộng nối kết con người khắp thế giới, trong đó ưu - nhược có

đủ, những cái hay, cái hữu ích gia nhập, đồng thời cả cái xấu, độc hại cũng theo vào tiềm ẩn. Giới trẻ ngày nay chơi vui trước những mời gọi hấp dẫn, nhưng không được trang bị kiến thức phân định tốt xấu để học, hay tránh. Là những người mang trách nhiệm giáo dục: Cha mẹ, thầy cô, anh chị Giáo lý viên cần trau dồi kiến thức, kỹ năng tâm lý lứa tuổi để tham gia giáo dục. Hãy học theo gương Đức Giê-su, chỉ bằng sự bao dung: “Tôi cũng vậy, tôi không lên án chị đâu! Thôi chị cứ về đi, và từ nay đừng phạm tội nữa!” (Ga 8, 11) mà cảm hóa đâu chỉ riêng người phụ nữ ngoại tình ngày ấy, mà cho biết bao phạm người tội lỗi có niềm tin được “hồi sinh nhân phẩm” mà sám hối, ăn năn.

- Giáo dục với tinh thần tôn trọng

Thiếu niên tuổi nhỏ nhưng vẫn cần được tôn trọng và động viên kịp thời. Sự tôn trọng là đòn bẩy giúp em nhận ra bản thân còn giá trị và có động lực sửa mình. Người làm giáo dục đừng nản lòng, thất vọng khi trẻ chưa ngoan và nghĩ các em không còn khả năng uốn nắn.

Đừng nhìn vào khuyết điểm, lỗi phạm, giới hạn của một thiếu niên mà dè dặt niềm tin đối thay chúng, nhưng hãy tìm điểm tích cực, điều tốt lành để tác động, khích lệ em vươn lên tốt hơn. Như cây non sẽ hồi sinh khi chúng ta nỗ lực vun vén.

- Hãy là điểm tựa khi các em cần nâng đỡ

Thiếu niên mang thể lý người lớn nhưng tâm hồn chưa thật trưởng thành. Cha mẹ, thầy cô, anh chị Giáo lý viên nhẫn nại, dành thời gian trò chuyện, lắng nghe các em tâm sự, khi đó mới biết điều đang xảy đến với chúng, và hướng dẫn các em sống đúng, không mắc sai lầm đáng tiếc. Tâm lý lứa tuổi dễ dao động, các em lầm tưởng và muốn khẳng định mình nên liều lĩnh sống, bất chấp hậu quả việc làm, hoặc chán chường thất vọng buông bỏ khi gặp tình huống không giải quyết được. Chúng ta quan tâm, gần gũi, kịp thời nâng đỡ em cân bằng tinh thần và sống tích cực.

- Nêu gương sáng

Các em đâu cần kiến thức gói trong trong sách vở, hay mỹ từ huấn giáo, nhưng chính

người hướng dẫn là những nhà sư phạm đầu tiên, tốt nhất. Không bài học, lời dạy nào hiệu quả bằng lối sống đạo đức, lời nói chuẩn mực của chúng ta để các em cảm nhận bắt chước, noi gương. Hãy xem, thời Chúa Giêsu, với những con người đơn sơ, mộc mạc, chỉ duy nhất bằng thái độ yêu thương tận tình, Chúa đã nên một hấp lực lôi cuốn bao người tin theo, vì họ cảm nhận niềm vui và hạnh phúc khi ở bên Chúa. Mẹ Teresa Calcutta chỉ âm thầm phục vụ người nghèo, bệnh nhân, nhưng các trường đại học mời đến thuyết trình như là một chính khách, vĩ nhân.

Tóm lại, nhà giáo dục cần xác định điều cơ bản này là giáo dục phải xuất phát tận con tim. Uốn nắn, rèn giũa con người bằng gương sáng. Lấy tình yêu chân thành, bao dung để cảm hóa, huấn luyện. Trên nền tảng đó, chắc chắn chúng ta sẽ thu được thành quả là những thế hệ người trẻ lớn lên với một nhân cách trưởng thành.

(Nguồn sdb.vn)

CHĂM SÓC TRẺ BIẾNG ĂN

BS Vũ Phong

Đôi khi chính thái độ của các bậc cha mẹ lại là nguyên nhân khiến con trẻ lười ăn.

1. Đừng quá lo lắng

Không ít bậc làm bố làm mẹ cảm thấy rất lo lắng khi con mình ăn ít hơn những đứa trẻ khác. Nếu bé vẫn phát triển bình thường thì không có gì đáng ngại đâu bạn ạ.

2. Không nên thúc ép trẻ

Dù trong bất kỳ hoàn cảnh nào, bạn tuyệt đối không nên ép con ăn khi chúng không muốn. Hãy để trẻ được tự quyết định mình sẽ ăn gì.

3. Không nên khen ngợi trẻ

Bạn nghĩ rằng những lời khen trong khi trẻ ăn sẽ khuyến khích chúng, làm chúng muốn ăn hơn. Thực tế hoàn toàn ngược lại. Hãy để cho con nhận ra rằng ăn uống không phải là điều đáng khen mà đó là đặc quyền, ăn nhiều để có sức khỏe, để cao lớn hơn chứ không phải để làm vui lòng cha mẹ.

4. Hãy chiêu cố

Bạn hãy cố gắng bày biện các món ăn sao cho thật bắt mắt với màu sắc đa dạng. Đôi khi bạn cũng nên chấp nhận một số sở thích trái khoáy của trẻ. Hãy chấp nhận việc chế biến thường xuyên một món mà chúng thích hơn là ngày nào cũng ép chúng ăn món ăn mà bạn cho là đầy đủ dinh dưỡng và rất cần thiết cho sức đề kháng của chúng.

5. Bữa ăn không nên kéo dài quá lâu

Một bữa ăn của trẻ chỉ nên kéo dài tối đa trong vòng 30 phút. Bạn không nên để trẻ nhẩn nha, ngậm hay nhai đi nhai lại miếng thịt hay cọng rau, cũng không nên thúc ép trẻ. Trong trường hợp, bát cơm còn

quá nhiều, bạn có thể kéo dài bữa ăn thêm 10 phút và đừng tỏ ra sốt ruột, uể oải hay bực tức. Hãy tưởng tượng rằng có một chiếc camera đang hướng về phía bạn và tất nhiên, bạn đang là diễn viên chính trong vở hài kịch.

6. Chia nhỏ bữa ăn

Một bát cơm đầy vun không hề kích thích sự thèm ăn của trẻ chút nào. Trái lại, nó khiến trẻ sợ đến phát khóc. Hãy bỏ vào bát cơm của trẻ chỉ một miếng thịt nhỏ, vài cọng rau và một ít cơm. Nếu trẻ muốn ăn thêm, bạn hãy thay các món cũ bằng một vài món khác để kích thích sự thèm ăn của chúng. Và bạn cần luôn luôn đề cao tính độc lập cho con bằng cách để trẻ tự xúc hay ăn những gì chúng thích.

7. Không ăn gì trước bữa chính

Bạn không nên đưa cho trẻ bất kỳ đồ ăn vặt nào trước bữa chính. Những món ăn còn nằm trong bếp hay trong tủ lạnh (hoa quả, pho mát, jambon...) luôn có sức hấp dẫn đối với trẻ hơn nhưng chúng lại góp phần phá hỏng bữa chính của trẻ. Tạo cho trẻ thói quen không ăn vặt ngay từ nhỏ là điều cần thiết.

8. Thật khéo léo

Bạn không nên tuân thủ quá chặt chẽ những quy tắc đối với trẻ. Đừng trừng phạt khi trẻ không chịu ăn, ngược lại cũng đừng khen ngợi chúng một cách thái quá.

Hãy xoá bỏ chế độ độc tài bên bàn ăn nhà bạn. Đừng nói với trẻ rằng chúng đã làm bạn buồn, tức giận vì thói biếng ăn của chúng. Nếu bạn cảm thấy không vui, hãy để cơn giận qua đi, nhưng đừng làm điều đó trước mặt trẻ.

9. Nói “không” với những lời khuyên kỳ cục

Bạn tuyệt đối không nên nghe theo những lời chỉ dẫn hết sức kỳ cục, hỗn độn, thậm chí là mâu thuẫn của những người xung quanh.

10. Không cho trẻ ăn quá nhiều

Cơ thể phải hấp thu quá nhiều chất dinh dưỡng trong một thời gian ngắn tỷ lệ thuận với tần suất của bệnh béo phì, bệnh tăng huyết áp, chứng xơ vữa động mạch và kéo theo rất nhiều hệ quả khác. Thúc ép trẻ ăn quá nhiều tức là bạn sẽ phải đưa chúng đến gặp bác sĩ sớm hơn.

GĐPTTTCG GP PHNOM PENH ĐẠI HỘI TỔNG KẾT NĂM 2022

BTT GĐPTTTCG VN

I/ THÁNH LỄ TẠ ƠN

“Với sự tự do của mình, anh chị em đã tự nguyện Tuyên hứa gia nhập đoàn thể Gia đình Phạt tạ Thánh Tâm Chúa Giêsu. Vậy anh chị em hãy trung thành với lời hứa của mình”. Đó là lời nhắn nhủ của Đức cha Olivier Schmitthaeusler - giám mục giáo phận Phnom Pênh, giáo hội Kampuchia - với các đoàn viên GĐPTTTCG tại Kampuchia, khi ngài chủ sự Thánh lễ tạ ơn, tổng kết sinh hoạt năm 2022 của đoàn thể GĐPTTTCG tại GP

Phnom Pênh, được cử hành lúc 08g15 Chúa nhật 12.02.2023, tại nhà thờ Saang, giáo hạt Tonlé Bassac, GP Phnom Pênh.

Đồng tế với ngài có cha Phêrô Lê Văn Tính, Tổng linh hướng GĐPTTTCG GP Phom Pênh; cha Gioan Bt. Đậu Tiến Dũng, ofm, Phó TLH GĐPTTTCG GP Phom Pênh và cha Nikon (Thái Lan).

Đến hiệp dâng Thánh lễ, ngoài trên 100 đoàn viên đến từ các giáo hạt Bassac, Mê Kông, Hồ Lương, Kampong Som còn có sự

hiện diện của đại diện BCH GDPTTTCG Việt Nam do anh Trưởng ban Giuse Huỳnh Bá Song dẫn đầu.

Trước Thánh lễ, thay mặt BCH GDPTTTCG GP Phnom Pênh, anh Tổng thư ký Philipphê Lưu Minh Chánh đã báo cáo tổng kết sinh hoạt của đoàn thể trong năm 2022 và định hướng cho năm 2023.

Mở đầu bài giảng, Đức cha Olivier chúc mừng các đoàn viên GDPTTTCG là những tông đồ của Chúa, là muối là men đem Tin mừng của Chúa đến với mọi người. Đồng thời, chia sẻ Tin mừng (Mt 5,17-37) ngài khuyên nhủ: “Mỗi người đều có tự do sống và chọn lựa, nhưng xin anh chị em GDPTTTCG không sống theo kiểu thế gian nhưng hãy sống theo sự khôn ngoan và hướng dẫn của Chúa Thánh Thần, để chúng ta được sự sống đời đời, đặc biệt hãy sống Luật yêu thương mà Chúa Giêsu mời gọi để mỗi người thấy lối sống của chúng ta mà họ đến với Chúa Giêsu, với giáo hội và tham gia đoàn thể GDPTTTCG.”

II/ HỌP BCH GDPTTTCG GP PHNOM PENH

Sau bữa cơm trưa, với sự hiện diện của cha TLH và Phó TLH, BCH GDPTTTCG GP Phnom

Chúng ta hãy nhìn gương ông bà Ađam và Evà, hai người được hoàn toàn được tự do lựa chọn điều thiện, điều ác, nhưng vì không biết tôn trọng sự tự do Thiên Chúa trao ban, nên đã phạm tội.

Sau bài giảng, Đức cha đã chủ sự nghi thức Tuyên hứa lại của các đoàn viên hiện diện. Ngài rảy nước Thánh chúc lành trên các đoàn viên và chụp hình lưu niệm với các đoàn viên.

Thánh lễ tiếp tục với nghi thức tiến dâng của lễ và Phụng vụ Thánh Thể.

Thánh lễ kết thúc lúc 10g. Sau bài ca kết lễ, Đức cha chụp hình lưu niệm với BCH GDPTTTCG GP Phnom Penh và Việt Nam. Ngài cũng ở lại tham dự bữa cơm thân mật với quý cha và đoàn viên.

Penh và Việt Nam đã có buổi họp chung, để nắm rõ tình hình sinh hoạt, những thuận lợi, khó

khăn và định hướng phát triển cho đoàn thể.

Trước tiên, đoàn thể GDPTTTCG GP Phnom Penh rất vui mừng khi được cha Gioan Bt. Đâu Tiến Dũng, OFM, chấp thuận là Phó TLH GDPTTTCG GP Phnom Penh. Ngài rất mong đoàn thể GDPTTTCG GP Phnom Penh sẽ được củng cố và phát triển.

Cha TLH Phêrô Lê Văn Tính bày tỏ niềm vui khi có thêm cha Phó TLH Gioan Bt. Đâu Tiến Dũng. Ngài tin rằng với sự năng nổ và nhiệt tình của cha Phó TLH, GDPTTTCG GP Phnom Penh sẽ trưởng thành.

Anh Tổng thư ký Philipphê Lưu Minh Chánh cho biết: sau đại dịch Covid sinh hoạt của BCH giáo phận, giáo hạt và xứ đoàn gặp nhiều khó khăn về nhân sự. Cụ thể: Hiện nay còn 241 đoàn viên tại 4 giáo hạt. Trong đó, giáo hạt Bassac có 5 xứ đoàn với 115 đoàn viên; giáo hạt Mê Kông có 6 xứ đoàn với 121 đoàn viên; giáo hạt Hồ Lương có 1 xứ đoàn với 25 đoàn viên; giáo hạt Kompong Som có 1 xứ đoàn với 5 đoàn viên.

Anh Giuse Huỳnh Bá Song ước mong GDPTTTCG GP Phnom Penh sẽ lớn mạnh và

thành lập đoàn thể GDPTTTCG Kamphuchia. BCH GDPTTTCG VN sẽ phối hợp với BCH GDPTTTCG GP Phnom Penh để tổ chức cho đoàn viên Việt Nam sẽ lần lượt sang hành hương và giao lưu với các xứ đoàn tại Kampuchia trên tinh thần: BCH GDPTTTCG GP Phnom Penh sẽ lo nơi ở, địa điểm hành hương, xứ đoàn đến giao lưu... nhằm tăng thêm kinh phí cho sinh hoạt của GDPTTTCG GP Phnom Penh.

Sau buổi họp, mọi người đã đến họ đạo Tool Kro Săng để biết nơi cha Phó TLH đang phục vụ.

Nối tiếp, đại diện BCH GDPTTTCG Việt Nam đã về Pnom Penh để chuẩn bị cho kế hoạch GDPTTTCG VN hành hương qua Kampuchia trong tháng 04.2023.

THỨC TỈNH

Anna Nguyễn Thị Phương
Xứ đoàn Thánh Micae
hạt Kompong Som, GP Phnom Penh

Tình Chúa yêu con ôi bao là vô tận
Con đáp tình bằng những bận rộn lo toan
Cậy sức mình, con tìm kiếm bao hư ảo
Chất lên vai những gánh nặng cuộc đời.
Tháng năm dài con sống xa tình Chúa
Không niềm tin, không ánh sáng chiếu soi
Dĩ theo con, Chúa luôn luôn chờ đợi.
Rồi một ngày, đau thương làm hồn con chói với
Nghe đâu đây lời mời gọi thiết tha
Thánh Tâm Cha, nguồn yêu thương, an ủi
Ủi an người sầu khổ và âu lo.
Tìm về bên Chúa cho đời vơi đau khổ
Cho đời con tràn ngập niềm tin yêu
Đời có Chúa. Ôi! Suối nguồn bao hạnh phúc
Hồn con luôn ca tụng Chúa muôn đời.

BCH GDPTTTCG GIÁO HẠT KIÊN CHÍNH - GP BÙI CHU BUỔI HỌP TỔNG KẾT NĂM 2022

Đaminh Ngô Đức Giang

Trước thềm năm mới Quý Mão, vào lúc 9g ngày 20.01.2023, BCH GDPTTTCG giáo hạt Kiên Chính đã tổ chức buổi họp Tổng kết sinh hoạt năm 2022 và phương hướng năm 2023 tại tư gia anh Trưởng BCH Đinh Văn Rùng với sự hiện diện của cha TLH GDPTTTCG GP Bùi Chu Đaminh Nguyễn Văn Vàng và cha Giuse Trần Trung Hiếu - linh hướng GDPTTTCG giáo hạt và xứ đoàn Tây Cát; ông cố Giuse Trần Thế Việt - Trưởng BCH Giáo phận và trưởng, phó BCH của 5 xứ đoàn giáo hạt.

Mở đầu buổi họp, cha TLH công bố và chia sẻ Tin mừng.

Tiếp đến, anh Trưởng đọc báo cáo sinh hoạt và thu chi trong năm 2022 như: thực thi bác ái, thăm hỏi người già ốm, neo đơn, khuyết tật, ủng hộ Chứng viện, nhà thờ giáo xứ, việc cầu nguyện thường xuyên trong tuần. Đặc biệt tham dự giờ cầu Thánh Thể các ngày thứ Sáu trong tuần. Các xứ đoàn phục vụ Thánh lễ thứ Sáu đầu tháng, đẩy mạnh các phong trào đoàn viên biết yêu thương, hy sinh, phục vụ...

Buổi họp kết thúc lúc 11g sau phép lành của cha TLH. Sau đó, quý cha và các thành viên cùng hàn huyên tâm sự trong bữa cơm gia đình.

TÂN BCH GĐPTTTCG GIÁO HẠT ĐẠI ĐỒNG GP BÙI CHU KHÓA III - NHIỆM KỲ 2023-2027

Đaminh Ngô Đức Giang

Với sự hướng dẫn và đồng thuận của cha quản hạt Giuse Nguyễn Văn Chuyển kiêm linh hướng GĐPTTTCG giáo hạt Đại Đồng, cùng với sự tận tình của anh trưởng Đaminh Đình Văn Bào, BCH các xứ đoàn đã họp và bầu ra tân BCH nhiệm kỳ 2023-2027.

Vào lúc 18g Chúa nhật 12.02.2023, cha quản hạt đã chủ tế Thánh lễ và chủ sự nghi thức tuyên hứa, trao Ủy nhiệm thư cho các thành viên tân BCH. Đồng tế với ngài có cha TLH GĐPTTTCG GP Bùi Chu Đaminh Nguyễn Văn Vàng. Đến hiệp dâng Thánh lễ, ngoài quý chức trong Ban hành giáo, các đoàn hội và cộng đoàn, còn có đại diện BCH GĐPTTTCG GP Bùi Chu do ông cố Giuse Trần Văn Việt làm trưởng đoàn.

DANH SÁCH BCH GĐPTTTCG GIÁO HẠT ĐẠI ĐỒNG Nhiệm kỳ 2023-2027

Cha linh hướng: Lm. Giuse Nguyễn Văn Chuyển

1. Trưởng ban : Ông trùm Gioakim Nguyễn Văn Chiến
2. Phó TB nội vụ : Ông trưởng Phaolô Trịnh Văn Đoàn
3. Phó TB ngoại vụ : Ông trưởng Vinh Sơn Trần Văn Đáp
4. Thư ký : Ông trùm Antôn Nguyễn Tất Tiên
5. Thủ quỹ : Bà phần Maria Trần Thị Thanh (Quyển)
6. Ban Phát triển : Ông Giuse Đặng Văn Long
7. Ban Bác ái : Bà Maria Nguyễn Thị Nga

GIA ĐÌNH PTTT CHÚA GIÊSU GP MỸ THO TỪ HIỆN TẠI HƯỚNG VỀ TƯƠNG LAI

BTT GĐPTTTCG VN

Lúc 09g30 thứ Bảy, ngày 18.02.2023, dưới sự chủ trì của cha Giuse Nguyễn Văn Nhạn - Tổng linh hướng GĐPTTTCG GP Mỹ Tho - BCH GĐPTTTCG GP Mỹ Tho đã có buổi họp trù bị để đánh giá tình hình sinh hoạt hiện nay và định hướng cho việc củng cố và phát triển đoàn thể trong nhiệm kỳ mới (2023-2027) tại nhà xứ Tân An, giáo hạt Cao Lãnh, GP Mỹ Tho.

Về tham dự buổi họp, ngoài các thành viên BCH GĐPTTTCG GP Mỹ Tho, còn có sự hiện diện của BCH GĐPTTTCG Việt Nam và TGP Sài Gòn do anh Giuse Huỳnh Bá Song dẫn đầu.

Anh Giuse Huỳnh Bá Song đã trình bày với cha TLH và thành viên hiện diện về chương trình định hướng trong năm 2023; chú trọng vào việc kiện toàn tổ chức, bầu lại BCH NK 2023-2027, sinh hoạt đạo đức, huấn luyện tông đồ, tiếp tục phát triển thêm xứ đoàn và đào tạo nhân sự kế thừa...

Anh Giuse Trịnh Văn Tiến - Trưởng ban BCH GĐPTTTCG TGP SG - giới thiệu mẫu báo cáo sinh hoạt của đoàn thể từ các cấp. Anh mong rằng, với sự sinh hoạt và báo cáo định kỳ từ các cấp, BCH GP có thể theo dõi, đánh giá tình hình sinh hoạt để củng cố và định hướng cho sự phát triển của đoàn thể trong nhiệm kỳ mới.

Anh Tổng thư ký Giuse Cao Dũng Khanh đã nêu lên những khó khăn về nhân sự của đoàn thể GĐPTTTCG GP Mỹ Tho sau mùa đại dịch Covid vừa qua. Tuy nhiên, với tình hình hiện nay, sinh hoạt của đoàn thể từng bước ổn định. Anh sẽ đưa ra kế hoạch cụ thể và trình cha TLH duyệt để các cấp cùng thực hiện chương trình sinh hoạt cho nhiệm kỳ mới.

Về việc một số giáo hạt và xứ đoàn chưa có cha linh hướng, do có quý cha nghỉ hưu hoặc chuyển chuyên. Cha TLH cho biết, trong tháng 02.2023, ngài sẽ xin ý kiến quý cha để bổ sung cha linh hướng cho các giáo hạt và xứ đoàn.

Buổi họp kết thúc lúc 12g15 cùng ngày.

CÙNG NHAU XÂY LÒ VÀ GIỮ LỬA

Hải Vân

Giáo họ Hùng Vương thuộc nhà thờ Chính tòa Giáo phận Lạng Sơn, có một số anh chị em đang qui tụ nhau vào tối thứ Sáu hằng tuần để cầu nguyện, hiệp dâng Thánh lễ tại nhà nguyện nhỏ. Dưới sự hướng dẫn của cha Vincente Vũ Văn Công, anh em đã học hỏi về đoàn thể GDPTTTCG Việt Nam.

Trong thời gian vừa qua, anh chị em đã sửa chữa lại nhà nguyện, đặt 14 nơi Thương khó Chúa Giêsu trên tường... để có thể ngắm đàng Thánh giá, đón tiếp thêm quý cha đến hiệp dâng Thánh lễ đồng tế. Cụ thể, lúc 17g thứ Sáu ngày 13.01.2023, có 9 cha từ Tòa Giám mục Lạng Sơn, đã đến hiệp dâng Thánh lễ tạ ơn cuối năm Nhâm Dần tại nhà nguyện với sự hiện diện của 45 thành viên. Thánh lễ trọng thể do cha Tổng đại diện Giuse Trần Đức Hạnh chủ tế; cha Giuse văn phòng Tòa giám mục Giuse Mai Xuân Đỉnh giảng lễ.

Được biết, hiện nay cha Vincente Vũ Văn Công đã nhận sứ vụ mới tại Cao Bằng và cha phó nhà thờ Chính tòa Giuse Nguyễn Văn Đoàn tiếp tục đồng hành và hướng dẫn anh chị em.

Nguyện xin Thánh Tâm Chúa Giêsu nâng đỡ, ủi an và ban thêm sức mạnh cho quý cha và anh chị em nơi đây, để cùng nhau tiếp tục xây lò và giữ ngọn lửa tôn sùng Thánh Tâm Chúa Giêsu được bùng cháy nơi xứ Lạng miền cực Bắc này.

BAN CHẤP HÀNH GDPTTTCG TGP SÀI GÒN SINH HOẠT THƯỜNG KỲ ĐẦU NĂM 2023

Maria Đoàn Thị Lệ Thu

Sau những ngày vui xuân Quý Mão ấm áp bên gia đình, hôm nay, vào lúc 08g ngày 11.02.2023, các thành viên BCH GDPTTTCG TGP Sài Gòn tập trung về giáo xứ Tân Sa Châu để cùng gặp gỡ Chúa, gặp gỡ cha Tổng Linh hướng và gặp gỡ nhau trong hân hoan còn đọng lại của một mùa xuân vui tươi, hạnh phúc. Những cái bắt tay thân thiện, những lời chúc xuân vẫn còn kịp trao nhau trong

ánh mắt ấm áp và nụ cười tươi tắn trên môi.

Đúng 8g30, tất cả anh chị em đoàn viên đã tập trung bên trong ngôi giáo đường của nhà xứ để gặp Chúa qua giờ Cầu Thánh Thể. Sự linh thiêng, trầm lắng của giờ cầu đầu xuân làm cho tâm hồn của các thành viên tham dự như lắng đọng lại. Lời Chúa hôm nay nhắc nhở “Vậy các con hãy đi giảng dạy muôn dân, làm phép rửa cho

họ nhân danh Cha và Con và Thánh Thần” (Mt 28,19).

Sau giờ chiều Thánh Thể, anh chị em đoàn viên tập trung trong hội trường giáo xứ để gặp gỡ cha Tổng linh hướng cùng quý anh chị em về họp mặt thường kỳ trong tháng đầu tiên của năm 2023.

Mở đầu cho phiên họp, anh Giuse Nguyễn Đức Xinh - Trưởng ban Huấn Luyện Tông đồ (HLTĐ) - ôn lại phần học tập Nội quy năm 2019 về công tác bầu cử. Được biết, GDPTTTCG đã có kế hoạch bầu cử các cấp cho nhiệm kỳ mới năm 2023- 2027. Để củng cố và bổ sung thêm kiến thức cần thiết, Ban HLTĐ sẽ ôn lại phần nội quy cho BCH các cấp trong các phiên họp hàng tháng và nội dung học của tháng 2 về “Nội quy Phần I - Chương II & III Điều 7-15”.

Tiếp theo là phần báo cáo của các giáo hạt về những sinh hoạt trong tháng tết vừa qua. Vì là mùa xuân, mùa của yêu thương và chia sẻ nên các giáo hạt ngoài việc duy trì sinh hoạt đạo đức thì hầu như đều tập trung về công tác bác ái. Việc thăm hỏi, chúc tết các

cha linh hướng, các cha tiền nhiệm, quý cha và Sr tại các nhà hưu dưỡng được đoàn viên đóng góp và thăm hỏi. Thăm các mái ấm như mái ấm Bình Hưng - hạt Bình An, mái ấm Thiên Thần - Bà Rịa của xứ đoàn Bùi Phát, giáo hạt Tân Định. Điểm nổi bật là sự liên kết của GDPTTTCG với các hội đoàn, với HDMV trong giáo xứ để thực hiện và chăm lo cho người nghèo của giáo xứ trong dịp tết.

Trong niềm hân hoan chia sẻ về công tác bác ái mà các hạt đã thực hiện, anh Phêrô Nguyễn Hồng Thịnh tỏ ý khen ngợi việc làm bác ái của các giáo hạt rất tốt, nhưng cần ghi nhớ đoàn thể chúng ta là tông đồ giáo dân chuyên về cầu nguyện là chính.

Hòa với niềm vui chia sẻ bác ái của mùa xuân, Anh Giuse Trịnh Văn Tiến cũng gửi Thư ngỏ Bác ái mùa chay đến BCH các cấp. Mời gọi sự chung tay chia sẻ bác ái đến giáo xứ Ba Râu và giáo xứ Tầm Ngân thuộc giáo hạt Ninh Thuận, Giáo phận Nha Trang và giao lưu chia sẻ tại giáo điểm Lộc Bảo, Lộc Bắc,

Giáo phận Đà Lạt. Tuy vùng hẻo lánh nhưng tại đây đã có đoàn thể GĐPTTTCG và đoàn viên của 2 xứ đoàn cũng có nhiều khó khăn, vất vả của cuộc sống vùng cao, thiếu trước hụt sau.

Cha Tổng linh hướng Vinh Sơn Nguyễn Văn Hồng nhắn nhủ: Hoạt động bác ái của đoàn thể GĐPTTTCG trong giáo xứ có sự liên kết giữa các hội đoàn, với HĐMV giáo xứ là điểm son nổi bật của hạt Bình An và các giáo hạt. Sự hiệp nhất trong cùng một giáo xứ rất quan trọng, thể hiện sự hiệp thông của cánh tay nối dài để chăm lo cho các thành phần còn gặp khó khăn trong cuộc sống của

giáo xứ cũng như những vùng xa xôi hẻo lánh

Kết thúc buổi họp, mọi người gặp gỡ nhau trong bữa cơm đầu năm để trò chuyện và chia sẻ với nhau những kinh nghiệm trong quá trình hoạt động, để cùng nhau học tập hầu làm tốt hơn nữa nhiệm vụ truyền giáo của người đoàn viên Thánh Tâm.

Nguyện xin Chúa Xuân ban cho các thành viên trong đoàn thể GĐPTTTCG của chúng con có một sức khỏe tốt, bình an trong hồng ân Thánh Tâm Chúa, để chúng con góp sức xây dựng đoàn thể ngày càng phát triển và thăng tiến.

GIA ĐÌNH PTTT CHÚA GIÊSU GIÁO HẠT THỦ THIÊM HỌP THƯỜNG KỲ THÁNG 12.2022

Paul. Hoàng Hà

Những buổi sinh hoạt thường kỳ của đoàn thể GDPTTT Chúa Giêsu giáo hạt Thủ Thiêm thường được tổ chức vào thứ Bảy tuần cuối tháng.

Thứ Bảy 31.12.2022, Ban chấp hành của 11 xứ đoàn trong giáo hạt đã thân thương gặp nhau tại hội trường giáo xứ Cao Thái. Buổi sinh hoạt có sự đồng hành của cha Giuse Trần Trung Hiếu, chánh xứ kiêm

linh hướng GDPTTTTCG giáo xứ Cao Thái, giáo hạt Thủ Thiêm. Về phía BCH GDPTTTTCG Tổng giáo phận có sự hiện diện của anh Giuse Huỳnh Bá Song, phó trưởng BCH GDPTTTTCG TGP Sài Gòn.

Nhìn lại một năm qua, đánh giá lại những điểm phát triển tốt, cũng như tìm ra những nguyên nhân gây trì trệ, hoạt động yếu kém của từng xứ đoàn để tháo gỡ

tìm giải pháp tốt cho sự phát triển các mặt của đoàn thể.

Trong công tác chuẩn bị nhân sự cho nhiệm kỳ 2023 - 2027. Anh trưởng BCH hạt lưu ý các xứ đoàn thực hiện theo Thông báo số 01/2022/TB/TGP.SG V/v bầu cử BCH các cấp. Đồng thời luôn chú trọng đến công việc huấn luyện để các thành viên BCH thấu triệt các đề tài huấn luyện của Ban Huấn luyện tông đồ TGP, nhằm nâng cao quản lý điều hành của từng xứ đoàn.

Trong giờ sinh hoạt, anh Trưởng BCH hạt đã thuyết trình ngắn gọn đề tài “Hiệp Hành và Chứng Nhân”, một đề tài được tóm tắt cho dễ nhớ qua những tài liệu của Ban huấn luyện tông đồ TGP.

Buổi sinh hoạt tiếp tục với lời phát biểu, đánh giá của Anh Giuse Huỳnh Bá Song và sau đó là huấn đức của cha linh hướng Giuse, từ đó các thành viên BCH có thêm những kiến thức cho điều hành và phát triển.

Sau giờ sinh hoạt, trước khi dùng bữa ăn trưa huynh đệ, các thành viên đã cảm tạ Thiên Chúa qua giờ Châu Thánh Thể, cũng là để đền tạ, tôn vinh. Nguyện xin Thiên Chúa tuôn đổ ơn Chúa Thánh Thần để uốn nắn, nâng đỡ, hướng dẫn tâm hồn mỗi một thành viên biết sống “Hiền lành - Khiêm nhường - Yêu thương - Phục vụ” để trở thành chứng nhân giữa dòng đời hôm nay.

GIÁO HẠT BÌNH AN & SÀI GÒN-CHỢ QUÁN MÙA XUÂN TRI ÂN

Maria Đoàn Thị Lệ Thu

“Chúng ta hãy quan tâm đối với nhau để khích lệ nhau trong đức bác ái và trong việc lành” (Dt 10,24).

Đó là suy tư, trăn trở của Đức Thánh Cha Biển Đức 16 (ĐTC) gửi đến chúng ta và mời gọi chúng ta sống bác ái bằng việc làm thiết thực là quan tâm đến nhau và làm những việc lành phúc đức.

Trong tâm tình ghi nhớ lời dạy của ĐTC cùng với sự quan tâm đến những vị mục tử đã một đời dâng hiến cho Chúa, nay tuổi đã về chiều, các ngài vẫn không ngưng nghỉ mà luôn làm việc liên lỉ ngày đêm

qua những lời cầu nguyện. Vào lúc 8g30 ngày 14.01.2023, BCH giáo hạt Bình An và Sài Gòn-Chợ Quán đã đến thăm các soeur (Sr) nữ tu lớn tuổi hiện đang ở tại nhà hưu dưỡng của Hội dòng Mến Thánh Giá Chợ Quán. Khi vào thăm hỏi quý Sr, qua ánh mắt, nụ cười, chúng tôi cảm nhận được niềm vui của quý Sr khi có người đến thăm và quý Sr vui vẻ trò chuyện cùng với mọi người

Được biết, hiện nay nhà hưu dưỡng tổng cộng có 42 thành viên (tính cả quý Sr và nhân viên chăm sóc). Có nhiều

Sr nằm một chỗ không có khả năng tự phục vụ cá nhân, nhưng được sự chăm sóc chu đáo, cẩn thận của các nhân viên nên căn phòng rất sạch sẽ. Những cái nắm tay quyến luyến như không muốn chúng tôi rời đi khi ngỏ ý ra về! “Sr còn đang muốn được chia sẻ, tâm tình mà sao về sớm thế” - Ánh mắt như ngỏ lời với chúng tôi. “Dạ, Sr ăn ngon, ngủ ngon để khỏe mạnh và chúng con lại đến để gặp nữa nhé”.

Tiếp đến, chúng tôi thăm quý cha đang nghỉ hưu tại nhà hưu linh mục Bùi Chu (Đền Công Chính) số 69 Trường Chinh, Quận Tân Bình. Đón chúng tôi nơi phòng họp có 6 cha. Nhờ ơn Chúa, các ngài rất

hồng hào và khỏe mạnh. Trao đổi tâm tình và nghe lời dặn dò của quý cha: “Mỗi năm qua đi, chúng ta cần tạ ơn Chúa vì sự yêu thương và quan phòng của Người. Không chỉ đọc kinh và cầu nguyện mà cần sống tốt để trả ơn nghĩa Chúa. Chúng ta sống đức tin giữa lòng dân tộc nên hãy cầu nguyện cho quê hương, cho mọi người và cho chính chúng ta.”

Ra về trong gió Xuân mơn man thổi mát nhẹ và cũng rất ấm của tình yêu thương chia sẻ. Một sự hân hoan lan tỏa trong tôi vì sự ngưỡng mộ dành cho quý cha và quý Sr nghỉ hưu. Thực ra, tuy các ngài cao tuổi nhưng tâm hồn thì rất tràn đầy sức sống, khả năng đi lại làm việc tuy có hạn chế nhưng tinh thần cầu nguyện vẫn luôn thi hành.

Lạy Chúa, chúng con luôn thực hiện theo giáo huấn của Người: “Ai đón tiếp anh em mình là đón tiếp chính Thầy... Ai cho một trong những kẻ bé mọn này uống, dù chỉ một bát nước lã thôi, vì kẻ ấy là môn đệ của Thầy. Thầy bảo thật anh em, người đó sẽ không mất phần thưởng đâu” (Mt 10,40-42).

XỨ ĐOÀN TRUNG MỸ TÂY THĂM TRẺ KHUYẾT TẬT

Bài: Mạnh Hùng
Ảnh: Tiến Hải

Trong không khí ấm áp của mùa Xuân Quý Mão còn sót lại. Lúc 8g30 sáng Chúa nhật 05.02.2023, đại diện GDPTTTCG xứ đoàn Trung Mỹ Tây đã đến thăm và tặng quà cho trẻ em khuyết tật tại mái ấm Chứng nhân Lòng Chúa Thương Xót do Cha Giuse Phạm Thế Hiển phụ trách, tại số 140/26 tổ 11 ấp 4 Nhị Bình 10A - Xã Nhị Bình - Huyện Hóc Môn.

Thay mặt đoàn, ông nguyên xứ đoàn trưởng đã gửi lời chúc Tết và phong bao lì xì đến cha phụ trách, quý soeur và các trẻ em khuyết tật hiện đang sinh sống tại mái ấm. Số tặng phẩm gồm hiện vật và hiện kim tuy không nhiều nhưng là tấm lòng bác ái chân tình của ân nhân và đoàn viên xứ đoàn.

Cha phụ trách đã ngỏ lời cảm ơn đoàn và cho biết: hiện nay mái ấm gồm có 10 soeur đang cư mang 50 trẻ bị tự kỷ từ lứa tuổi cấp 1 cho đến cấp 3 không phân biệt lương, giáo. Gọi chung là tự kỷ nhưng mỗi em là một dạng khác nhau, có em trầm cảm nhưng có em lại tăng động; có em nghe được nhưng không biết nói... Gia đình các em đều rất khó khăn không đủ kinh phí để đưa các em đi chữa trị tại các cơ sở nhà nước. Tại đây các em được nuôi ăn học đồng thời được chữa trị bằng các liệu pháp tâm lý và các sinh hoạt tập thể. Có những em đã gần trở lại bình thường và được gửi đi học tại các trường công lập trên địa bàn.

Sau đó đoàn đã tham quan hoa viên của mái ấm đồng thời cùng tham dự sinh hoạt vui chơi với các em. Chia tay các em với những nụ cười hồn nhiên pha lẫn chút ngờ ngạc, các thành viên trong đoàn đều thầm cầu chúc các em mau chóng được hồi phục, khỏe mạnh như bao trẻ em khác.

HỒN TÔNG ĐỒ NƠI XỨ ĐOÀN TÂN HƯNG GIÁO HẠT HỌC MÔN

Hoài Nhân

Lúc 19g15 thứ Sáu, ngày 14.3.2023, theo chân trên 20 anh em từ nhà thờ đến nhà ÔB trùm Giuse Nguyễn Ngọc Hậu thuộc Toán 3, giáo họ Thánh Giuse, giáo xứ Tân Hưng để đọc kinh Đền tạ luân phiên, tôi chợt hiểu rằng: Với việc đọc kinh tối Liên toán và đông đảo như thế này, chắc chắn sẽ mời gọi được nhiều người tham gia vào đoàn thể GDPTTTCG. Giờ kinh Đền tạ tại nhà ÔB trùm Giuse Nguyễn Ngọc Hậu do anh Toán phó hướng dẫn diễn ra thật sốt sắng và trang nghiêm.

Trước đó, lúc 18g30, sau Thánh lễ chiều, tôi và anh Giuse

Huỳnh Bá Song - Trưởng BCH GDPTTTCG Việt Nam - đã sốt sắng tham dự giờ Châu Thánh Thể cùng với anh em đoàn viên GDPTTTCG xứ đoàn Tân Hưng trên nhà nguyện. Kết thúc giờ châu, anh Giuse Huỳnh Bá Song đã trao bằng ân nhân GDPTTTCG Việt Nam cho gia đình ÔB Giuse Nguyễn Danh

Cảnh - Maria Trần Thị Thúy Hưởng. Anh Giuse bộc bạch: Để có thể phát triển và duy trì sinh hoạt đoàn thể đến các giáo phận trên cả nước, BCH GDPTTTCG VN rất cần sự cộng tác của mọi người qua việc cầu nguyện và giúp đỡ về vật chất, cụ thể giúp đỡ bằng việc ủng hộ 'Bằng Ân Nhân GDPTTTCG VN'. Hiện nay, GDPTTTCG giáo hạt Hóc Môn đang dẫn đầu về số ân nhân GDPTTTCG VN.

Bên cạnh đó, anh cảm kích tinh thần hăng say phục vụ của xứ đoàn với giáo xứ qua nhiều công tác và siêng năng đến với Chúa Giêsu Thánh Thể hằng tuần, để khơi lên ngọn lửa yêu mến Thánh Tâm Chúa Giêsu và hun đúc hồn tông đồ nơi mỗi đoàn viên. Qua đó, sức sống của đoàn thể sẽ triển nở và là tấm gương sáng trong giáo xứ.

Được biết, xứ đoàn có ca đoàn Thánh Tâm phụ trách hát lễ chiều thứ Ba hằng tuần, thứ Sáu đầu tháng và các Thánh lễ về Thánh Tâm Chúa Giêsu. Hiện

nay, đại đa số ca viên còn tham gia ca đoàn Fatima phụ trách hát lễ cho Thiếu nhi vào lúc 08g30 sáng Chúa nhật hằng tuần.

Anh Phêrô Phạm Xuân Thu, đoàn trưởng GDPTTTCG xứ đoàn Tân Hưng cho biết thêm: Xứ đoàn có trên 400 đoàn viên được chia thành 10 toán. Vì thế, sau Thánh lễ và nửa giờ cầu Thánh Thể mỗi tối thứ Ba hằng tuần, sẽ luân phiên đến đọc kinh Liên toán tại một toán, các toán khác sẽ cử đại diện đến tham dự. Sau giờ kinh, BCH xứ đoàn sẽ thông báo công tác của giáo xứ và của xứ đoàn trong tuần tới. Anh Gioan Bosco Vũ Đình Thạc - Trưởng BCH GDPTTTCG giáo hạt Hóc Môn - sẽ thông báo sinh hoạt cấp giáo phận và giáo hạt. Qua đó các sinh hoạt từ cấp xứ đoàn đến cấp giáo hạt, giáo phận luôn được sự thống nhất chung.

Buổi đọc kinh Đền tạ kết thúc 20g00 cùng ngày. Mọi người tạm biệt nhau ra về và hẹn gặp lại nhau vào tối thứ Ba tuần tới, ngày 21.3.2023.

TRANG ÂN NHÂN

1/ Ân nhân GDPTTTCG Việt Nam

033	Ông Phêrô Nguyễn Văn Sách, xứ đoàn Cầu Lớn, giáo hạt Hóc Môn, TGP Sài Gòn. Số tiền 5.000.000đ.
034	Ông Giuse Nguyễn Văn Phác, xứ đoàn Bạch Đằng, giáo hạt Hóc Môn, TGP Sài Gòn. Số tiền 5.000.000đ.
035	Bà Maria Nguyễn Thị Là, xứ đoàn Bạch Đằng, giáo hạt Hóc Môn, TGP Sài Gòn. Số tiền 5.000.000đ.
036	Ông Giuse Trần Tiến Rinh, giáo xứ Hòa An, giáo hạt Xuyên Mộc, giáo phận Bà Rịa. Số tiền 5.000.000đ.
037	Ông Đaminh Nguyễn Văn Cửu, xứ đoàn Chợ Cầu, giáo hạt Hóc Môn, TGP Sài Gòn. Số tiền 5.000.000đ.
038	Bà Maria Nguyễn Thị Loan, xứ đoàn Chợ Cầu, giáo hạt Hóc Môn, TGP Sài Gòn. Số tiền 5.000.000đ.
039	Ông Đaminh Vũ Quốc Phong, xứ đoàn Thánh Martino, giáo hạt Tân Sơn Nhì, TGP Sài Gòn. Số tiền 5.000.000đ.
040	Ông Micae Nguyễn Hải Đăng, xứ đoàn Thánh Martino, giáo hạt Tân Sơn Nhì, TGP Sài Gòn. Số tiền 5.000.000đ.
041	Ông Đaminh Phạm Văn Duyên, xứ đoàn Thánh Martino, giáo hạt Tân Sơn Nhì, TGP Sài Gòn. Số tiền 5.000.000đ.
042	Ông Micae Nguyễn Long Kiến, xứ đoàn Thánh Martino, giáo hạt Tân Sơn Nhì, TGP Sài Gòn. Số tiền 5.000.000đ.

2/ Ân nhân GDPTTTCG TGP Sài Gòn

941	Bà Maria Nguyễn Thị Nguyệt (SN 1953), xứ đoàn Thủ Đức, giáo hạt Thủ Đức, TGP Sài Gòn.
942	Ông Gioan Bt. Ngô Quang Định (SN 1943), xứ đoàn Thủ Đức, giáo hạt Thủ Đức, TGP Sài Gòn.

3/ Quỹ Truyền giáo và phát triển đoàn thể năm 2023

- Xứ đoàn Thánh Nguyễn Duy Khang, giáo hạt Gia Định 650.000đ
- Ông Giuse Nguyễn Kim Khánh (ủng hộ) 100.000đ

TRANG BÁC ÁI

Ban Bác ái - Xã hội GĐPTTTCG TGPSG chân thành cảm ơn sự giúp đỡ của quý ân nhân, đã hỗ trợ công tác bác ái của đoàn thể trong tháng 02.2023 gồm:

1/ Ân nhân giúp công tác Ban bác ái và người nghèo

- Xứ đoàn Bình Đông (tháng 01 & 02)	1.000.000đ
- Ông Giuse Nguyễn Kim Khánh (tháng 01 & 02)	200.000đ
- Phaolô Trang Lập Quang, xứ đoàn Tùng Lâm, GP Đà Lạt	100.000đ
- 01 ân nhân giáo xứ Bắc Dũng, giáo hạt Xóm Mới	500.000đ

2/ Ân nhân giúp nôi cháo bệnh nhân B/v Phạm Ngọc Thạch:

- Xứ đoàn Bình An, giáo hạt Bình An	300.000đ
- Xứ đoàn Bình Đông, giáo hạt Bình An (tháng 01 & 02)	3.900.000đ
- Xứ đoàn Bình Hưng, giáo hạt Bình An	510.000đ
- Xứ đoàn Chợ Cầu, giáo hạt Hóc Môn	500.000đ
- Xứ đoàn Bình Thuận, giáo hạt Tân Sơn Nhì (tháng 01 & 02)	790.000đ
- Xứ đoàn Hà Đông, giáo hạt Xóm Mới (tháng 2 + 3 năm 2023)	600.000đ
- Ông cố Giuse Phạm Minh Hùng, Xđ. Tân Lập, hạt Thủ Thiêm	100.000đ
- Chị Kim Mai, xứ đoàn Bình Thái, hạt Bình An	200.000đ
- Ông Giuse Nguyễn Kim Khánh, Xđ. Sao mai, hạt Chí Hòa	100.000đ
- GĐ Bà cố Võ Thị Nhạn, Xđ. Vườn Chuối, hạt SG-CQ	1.000.000đ
- Chị Têrêsa Nguyệt, Xđ. Vườn Chuối, giáo hạt SG-CQ	500.000đ
- Chị Chi, Xđ. Vườn Chuối, giáo hạt Sài Gòn-Chợ Quán	100.000đ
- Chị Liên, Xđ. Vườn Chuối, giáo hạt Sài Gòn-Chợ Quán	100.000đ
- 01 ân nhân giáo xứ Bắc Dũng, giáo hạt Xóm Mới	500.000đ

3/Giúp gia đình 6 người bị tâm thần thuộc GP Long Xuyên

- Xứ đoàn Bình Đông, giáo hạt Bình An	2.000.000đ
- Ông cố Giuse Phạm Minh Hùng, Xđ. Tân Lập, hạt Thủ Thiêm	1.000.000đ
- Một ân nhân xứ đoàn Nữ Vương Hòa Bình, hạt Xóm Mới	1.500.000đ
- Ông bà Simon Lại Xuân Trường - Maria Đặng Thị Mận, Thuộc xứ đoàn Võ Đông, GP Xuân Lộc	1.000.000đ
- Chị Têrêsa Hà Thuyên, Xđ. Vườn Chuối, giáo hạt SG-CQ	200.000đ
- Chị Cecilia Hà Thanh, Xđ. Vườn Chuối, giáo hạt SG-CQ	200.000đ

4/Giúp GDPTTTCG GP Phnom Penh, Kampuchia

- Bà Têrêsa Lê Thị Kim Thu, Gx. Thái Bình, giáo hạt Xóm Mới 5.000.000đ

HIỆP Ý CẦU NGUYỆN

Trong niềm cậy trông vào Chúa Giêsu Phục sinh, xin Thánh Tâm Chúa Giêsu sớm đưa linh hồn các ân nhân và đoàn viên Gia đình PTTT Chúa Giêsu chúng con về hưởng Nhan Thánh Chúa:

1/ Bà Maria Nguyễn Thị Ban, SN 1953. Đoàn viên GDPTTTCG xứ đoàn Ninh Hải, giáo hạt Quỳ Nhất; ân nhân GDPTTTCG GP Bùi Chu. Được Chúa gọi về ngày 19.12.2022.

2/ Ông Giuse Phạm Sĩ Nguyên, SN 1940. Đoàn viên GDPTTTCG xứ đoàn Từ Đức, giáo hạt Thủ Đức, TGP Sài Gòn. Được Chúa gọi về ngày 22.12.2022

3/ Bà Maria Đinh Thị Cầu, SN 1935. Đoàn viên GDPTTTCG xứ đoàn Kiên Lao, giáo hạt Bùi Chu; ân nhân GDPTTTCG GP Bùi Chu. Được Chúa gọi về ngày 26.12.2022.

4/ Ông Giuse Nguyễn Văn Giác, SN 1930. Đoàn viên GDPTTTCG xứ đoàn Tam Hà, giáo hạt Thủ đức, TGP Sài Gòn. Được Chúa gọi về ngày 28.12.2022.

5/ Ông Tôma Nguyễn Văn Hoạt, SN 1952. Đoàn viên GDPTTTCG xứ đoàn Hạc Châu, giáo hạt Bùi Chu; ân nhân GDPTTTCG GP Bùi Chu. Được Chúa gọi về ngày 30.12.2022.

6/ Bà Têrêsa Lê Thị Mỹ Nữ, SN 1944. Đoàn viên GDPTTTCG xứ đoàn Thủ Đức, giáo hạt Thủ Đức; ân nhân GDPTTTCG TGP Sài Gòn. Được Chúa gọi về ngày 31.12.2022.

7/ Ông Đaminh Hoàng Văn Nam, SN 1930. Đoàn viên GDPTTTCG xứ đoàn Phú Hải, giáo hạt Quần Phương; ân nhân GDPTTTCG GP Bùi Chu. Được Chúa gọi về ngày 09.01.2023.

8/ Ông cố Gioakim Lê Văn Thú, SN 1937. Thân phụ cha Gioakim Lê Văn Tấn và chị Maria Lê Thị Hạnh, Trưởng toán 6 GDPTTTCG xứ đoàn Châu Nam, giáo hạt Hóc Môn, TGP Sài Gòn. Được Chúa gọi về ngày 10.01.2023.

9/ Bà Maria Phạm Thị Nhì, SN 1934. Đoàn viên GĐPTTTCG xứ đoàn Hà Nội - mẹ chồng cô Maria Hoàng Thị Phương Mai - Thủ quỹ BCH GĐPTTTCG xứ đoàn Hà Nội và giáo hạt Xóm Mới, TGP Sài Gòn. Được Chúa gọi về ngày 12.01.2023.

10/ Ông Giuse Nguyễn Quang Lưu, SN 1942. Đoàn viên GĐPTTTCG xứ đoàn Từ Đức, giáo hạt Thủ Đức, TGP Sài Gòn. Được Chúa gọi về ngày 12.01.2023.

11/ Ông Đaminh Lương Quý Tôn, SN 1968. Đoàn viên GĐPTTTCG xứ đoàn Kiên Lao, giáo hạt Bùi Chu; ân nhân GĐPTTTCG GP Bùi Chu. Được Chúa gọi về ngày 14.01.2023.

12/ Ông Gioan Nguyễn Văn Tụ, SN 1941. Đoàn viên GĐPTTTCG xứ đoàn Kim Đôi, giáo hạt Hương Quảng Phong, TGP Huế. Được Chúa gọi về ngày 14.01.2023.

13/ Ông Giuse Phạm Văn Phúc, SN 1946. Đoàn viên GĐPTTTCG xứ đoàn Bùi Môn, giáo hạt Hóc Môn, TGP Sài Gòn. Được Chúa gọi về ngày 16.01.2023.

14/ Bà Maria Mai Thị Hòa, SN 1960. Đoàn viên GĐPTTTCG xứ đoàn Kiên Lao, giáo hạt Bùi Chu; ân nhân GĐPTTTCG GP Bùi Chu. Được Chúa gọi về ngày 17.01.2023.

15/ Ông Đaminh Ngô Đức Toàn, SN 1951. Thủ quỹ GPTTTCG xứ đoàn Phú Thọ Hòa, giáo hạt Tân Sơn Nhì, TGP Sài Gòn. Được Chúa gọi về ngày 17.01.2023.

16/ Ông Giuse Trương Văn Thao, SN 1947. Phu quân bà Anna Trần Thị Mỹ, đoàn viên GĐPTTTCG xứ đoàn Hà Nội, giáo hạt Xóm Mới, TGP Sài Gòn. Được Chúa gọi về ngày 17.01.2023.

17/ Ông Giuse Đinh Văn Tụng, SN 1962. Đoàn viên GĐPTTTCG xứ đoàn Kiên Lao, giáo hạt Bùi Chu; ân nhân GĐPTTTCG GP Bùi Chu. Được Chúa gọi về ngày 18.01.2023.

18/ Bà Maria Phạm Thị Tăng, SN 1933. Đoàn viên và ân nhân GĐPTTTCG xứ đoàn Hai Giáp, hạt Quần Phương; ân nhân GĐPTTTCG GP Bùi Chu. Được Chúa gọi về ngày 18.01.2023.

19/ Bà Maria Nguyễn Thị Bé, SN 1938. Nhạc mẫu anh Đaminh Nguyễn Hữu Lạc, đoàn viên tập sự GĐPTTTCG xứ đoàn Lam Sơn, giáo hạt Xóm Mới, TGP Sài Gòn. Được Chúa gọi về ngày 19.01.2023.

20/ Ông Phêrô Lê Hùng Sơn, SN 1969. Thân phụ Đan sĩ Gioakim Lê Hùng Quang, OSB; đoàn viên GĐPTTTCG xứ đoàn Thạch Hãn, giáo hạt Quảng Trị, TGP Huế. Được Chúa gọi về ngày 22.01.2023.

21/ Ông quản Giuse Nguyễn Văn Hữu, SN 1960. Đoàn viên GĐPTTTCG xứ đoàn Quần Cống, giáo hạt Phú Nhai; ân nhân GĐPTTTCG GP Bùi Chu. Được Chúa gọi về ngày 23.01.2023.

22/ Bà Quản Maria Mai Thị Đào, SN 1944. Đoàn viên GĐPTTTCG xứ đoàn Ninh Sa, giáo hạt Tứ Trưng; ân nhân GĐPTTTCG GP Bùi Chu. Được Chúa gọi về ngày 26.01.2023.

23/ Bà Maria Nguyễn Thị Hào (Bà Thi), SN 1942. Nhạc mẫu anh Giuse Phùng Văn Thanh, UV Truyền thông GĐPTTTCG giáo hạt Tân Sơn Nhì, TGP Sài Gòn. Được Chúa gọi về ngày 05.02.2023.

24/ Ông Phanxicô Trần Văn Tình, SN 1955. Thân phụ anh Phanxicô Trần Văn Tùng và Phanxicô Trần Văn Tuấn, là 2 đoàn viên tập sự GĐPTTTCG giáo họ Hùng Vương, giáo xứ Chính Tòa. GP Lạng Sơn. Được Chúa gọi về ngày 05.02.2023.

25/ Ông Giuse Hoàng Văn Quảng, SN 1953. Nguyên phó BCH GĐPTTTCG xứ đoàn Chợ Cầu, giáo hạt Hóc Môn, TGP Sài Gòn. Được Chúa gọi về ngày 05.02.2023.

26/ Ông Gioan Batixita Nguyễn Văn Ruy, SN 1940. Nguyên phó BCH GĐPTTTCG xứ đoàn Trung Chánh, giáo hạt Hóc Môn, TGP Sài Gòn. Được Chúa gọi về ngày 07.02.2023.

27/ Ông Gioan Baotixita Lưu Văn Sao, SN 1952. Cựu đoàn viên GĐPTTTCG xứ đoàn Cầu Lớn, giáo hạt Hóc Môn, TGP Sài Gòn. Được Chúa gọi về ngày 07.02.2023.

LỜI HAY Ý ĐẸP

Bao lâu còn ở chốn khách đầy, thì tâm hồn con người vẫn còn quanh co và xu hướng về đàng tội, khươn lười và yếu đuối trong đàng nhân đức. Chúng ta cần được cổ võ và khích lệ, để người này được người kia giúp đỡ và lòng sốt sắng do lòng mến thiên đàng có thể thắp lên ngọn lửa trong tâm hồn chúng ta, ngọn lửa mà thói bất cần và sự nguội lạnh thường ngày của chúng ta thường làm tắt lịm.

(Chân phúc Jordan Saxony)